

FOAIA POPORULUI

Prețul abonamentului:

Pe un an 4 cor. 40 bani.
Pe o jumătate de an 2 cor. 20 bani.
România, America și alte țări străine 11 cor. anual.
Abonamentele se fac la „Tipografia Poporului”, Sibiu.

Foaie politică.

Apare în fiecare Duminică.

INSERATE:

să primesc la **biroul administrațiunii**, (str. Măcelarilor nr. 12).
Un șir petit prima-dată 14 bani, a doua-oră 12 bani a treia-oră 10 bani.

Izbînda lui Vlaicu.

Sufletul ni-se umple de bucurie și cu mândrie ne înălțăm fruntea. Un fiu al neamului nostru, *Aurel Vlaicu*, azi trece între cei dintâi născocitori ai lumii. Aeroplanul lui a trecut acum în urmă prin cea din urmă încercare, prin deprinderile mari și grele ale manevrelor armatei române și a izbutit din nou.

Guvernul românesc a hotărît să cumpere un aeroplan dela Vlaicu, plătiind o sumă cam îndoită cât s'ar cuveni să-i plătească, adică 51,000 de lei. Ce va prisosi din prețul aeroplanului, va fi o răsplată frumoasă și meritată pentru născocitorul ardelean.

Izbînda dlui Vlaicu ieste însă și izbînda noastră a tuturor românilor, e mai ales izbînda acelor milioane de țărani din ale căror rînduri a răsărit și Vlaicu. Sute de ani acești plugari harnici și smeriți au fost apăsați și jupuiți de toți străinii fără suflet și fără milă. Boieri îngâmfati, veniți din pustiiile Aziei, spuneau că poporul acesta „valah” nu ieste în stare să nascocască nimic pentru înaintarea tuturor neamurilor, că e „întunecat” și „prost” că din mintea lui nu poate răsări nici o scînteie care să lumineze toate popoarele și să aducă folos civilizației omenesti. Poporul acesta nu-i bun decât să fie vită de jug, să plătească dijme și să stea mut și fără să crîcnească la loviturile de biciu ale apăsătorilor.

Așa ne-au hulit în fața lumii și sunt și azi nenumărați dușmanii noștri cari spun că românul nu e în stare să înainteze, că nu poate zămisli nimic ce-i bun, ce-i frumos, înălțător și de folos pentru oameni.

Iar minciunile acestea aveau rostul lor plin de viclenie și de gânduri ascunse. Oamenii cari ne huleau astfel voiau să facă a se crede că un popor care nu e în stare să-și făurească o civilizație, nu are dreptul de a trăi și de a-și croi iel o soarte. Iel e ca un copil nepriceput și trebuie să vie alt popor mai „mare” care să-l ducă de mână, să-l stăpânească și să-l — maghiarizeze.

După o mie de ani de apăsare a venit însă o mică adiere caldă de libertate și din mijlocul acestui popor a răsărit o ceată întregă de oameni mari ca Episcopul Inocențiu Micu și Metropolitul Șaguna, marii cărturari Micu, Șincai, Maior, Nicoară și Lazăr, luptători ca Horea, Iancu, Acsente, baronul Urs de Marginea, poeți ca Coșbuc și Goga, cugetători și scriitori plini de

putere și sănătate, ca poporul însuș din cari vin. Și acuma de-odată, fără de veste, o vedere ne uimește și ne orbește ochii. Iat-o cum se ridică fără de veste cea mai minunată și mai măiastră ticluire a minții omenesti: o pasăre măiastră cu aripi de fier și de pînză subțire, iar pe ea călare un om cu căutătura ochilor tot înainte și cu inima neînfricată, plutind de-asupra prăpăstiilor de aer, goale și ametoitoare, învăluit în lumina orbitoare a soarelui ce apune, spărgînd norii și zburînd tot mai sus, mai sus, pare-că ar vrea să cerce bolta cerească. El Vlaicu, e fiul țaranului român din Bințiți. Tatăl său și toți strămoșii lui au muncit cu spatele încovoiate, plecați asupra pământului pe care-l arau, iar iel se înalță în văzduhul albastru.

Cine mai îndrăznește să tăgăduiască acestui popor darurile mari și sfinte ale culturii? Dacă așa, cu puțină lui libertate și cu marea-i suferință și asuprire, știe să dea astfel de dovezi, unde se va ridica atunci, când va căpăta toată libertatea națională, la ce înălțimi va zbura atunci și unde vor rămâne departe în urmă vrășmașii și birfitorii lui? De asta se tem iei și pentru asta-l birfesc că-i „prost” și „întunecat”. O, de-ar avea iei numai atîta minte și atîta lumină cât „întunerec” și câtă „prostie” se va fi găsinde în capul românului — și tot ar fi ajuns mai departe!

Dar nu ne batem capul cu birfitorii. Uimiți și încântați ne punem mîna strașină la ochi și ne uităm lung și nesățios după Vlaicu care zboară tot mai sus, vrînd pare-că să-l ajungă pe sfîntul Soare și ne zicem în gînd:

— *Așa se va ridica și neamul nostru în zbor repede și mîndru sus spre soarele lumii și al culturii!*

Incă un „împăcat”. Preotul slovac *Mihail Baior* a fost osîndit la 4 luni închisoare pentru cuvîntarea sa de program, rostită la alegeri. În același timp episcopul *Párvy* l'a ridicat din slujbă. Bravo, d-le *Héderváry*, l'ai „împăcat” și pe asta, măcar pe cele patru luni!

Jocul de-a petiția. Secretarul (ajutorul) de ministru *Kazy* fusese ales în vre-o trei locuri „deputat”, Dumnezeu știe cu cîtă cheltuială (de sigur nu din punga lui *Kazy*, ci tot din a alegătorilor birnici). *Kossuthiștii* înaintară petiții (plângeri) împotriva a doua alegerii de ale lui *Kazy* și iel avea vreme să se hotărască, pînă după judecata plîngerilor, pe care din cele trei cereuri îl va opri pentru sine căci

după lege nu poate avea decît una! Vîzînd *kossuthiștii* că judecata întîrzie mult (și cam într'adins) retraseră petițiile ca să silească pe *Kazy* să se hotărască într'un fel. Și ce credeți că a făcut *Kazy*? A pus pe alți oameni să facă iei plângeri împotriva alegerii sale! Firește plîngerile sunt făcute anume așa ca să fie *rele*, și judecata să nu se poată aduce împotriva lui, ci împotriva celor cese plîng. Dar de asta nu-i pasă dlui *Kazy*. Iel vrea să mai zăbovească și să mai amâne lucrul ca să nu fie silit a se lăpăda de cele două cereuri. Așa se joacă stăpânii noștri cu mandatele și cu petițiile și-și bat joc de legea care-i oprește să aibă mai mult decît un mandat de deputat

Răvașii săptămânii.

Burdea prins cu hoții.

În sfîrșit s'a spart urciorul. *Burdea* a fost prins cu hoții făcute la comunitatea de avere din Caransebeș. Comitatul Caraș-Severin a hotărît să puie sechestrul, adică să cuprîndă toată averea pașei dela Caransebeș, deoarece în averea comunității al cărei președinte e *Burdea*, s'a găsit *lipsă de două sute cincizeci de mii de coroane!*

Nimeni dintre noi românii de omenie nu s'a îndoit că într'o zi va trebui să se dea de gol, că *Burdea* nu e necinstit numai în politică, ci și în afacerile sale personale. Adeseori am spus noi asta stăpînitorilor noștri, dar iei n'au ascultat de noi, crezînd că noi le spunem din dușmănie politică. I-au dat ajutorul lor ca să fie președintele comunității de avere, crezînd că vor alunga de acolo pe românii „naționaliști” și vor așeza pe românii „moderați” la putere și în pită. *Burdea* s'a folosit de prostia ungurească și îl făcea pe „patriotul” pentru ca în schimb să capete dreptul de hoți și de a înșela.

În vreme scurtă de 3—4 ani, iel a făcut o avere de mai multe sute de mii de coroane pînă a fost prins cu ocaua mică.

Acuma domnii miniștri unguri se pot fâli cu marele lor „patriot” care va intra poate în pușcărie. Iei i-au dat mîna, l'au îmbrățișat și s'au făcut prieteni, iar mîine „prietenu” lor „consilierul de curte”, „Ilustritatea Sa”, va munci la pușcărie în rînd cu robii. Ce rușine Domnilor Baroni și Conți!

Ungurii cer iarăș „concesii naționale”.

Abia au plecat *kossuthiștii* dela putere și iacă nici partidul împărătesc al lui *Khuen* nu e mai puțin șovinist cătră coroană (împă-

rațul). Cer și Domniile lor „concesii naționale“ ungurești. Și spuneau că au venit doar tocmai pentru-că sunt mai „buni“ decât kossuthiștii și nu mai cer „concesii“, adică îngăduințe pe seama ungarilor. Și ce vor?

1. Să se înceapă desfacerea băncii austro-ungare, nu numai decât, „dar pentru viitor, începându-se de acuma „plățile în numerar“ (replătirea banilor) lucru care înseamnă începutul pentru desfacerea unei bănci.

2. Judecătoriile militare să judece de-aici înainte ungurește.

3. Limba de serviciu ungurească în armată, steaguri și semne ungurești în armată și altele.

În Viena e mare fierbere pentru aceste nouă cereri ungurești.

Așa pățește Viena care credea că se poate răzima pe iubitul conte Héderváry și pe Tisza, când colo și aceștia-'s ca Kossuthiștii cari umblă după „concesii“.

Numai când se va răzima Viena pe românii va găsi adevărații prietini.

Lupta în comitatul Albei.

Nenumăratele mișelii și ticăloșii ale direcțiilor din comitatul Albei-de-jos, săvârșite la alegeri, au găsit un răsnet viu în congregația (adunarea) comitatului, ținută în 10 Oct. în Aiud. Membrii români au venit în număr foarte frumos și au tras pe prefectul (comitele) Szász, pașa din Aiud, și pe ceilalți slujbași la răspundere înfierând volnicile ungurești.

Cel dintâi a vorbit avocat din Blaj Dr. Daniil Szabo. A arătat toată teroarea și destrăbălarea din timpul alegerilor, cum oamenii candidaților noștri Vaida și Maniu au fost scoși din sate cu jandarmii, cum însuși dl Maniu a fost scos din Vinț și cum alegătorii au suferit cele mai mari prigoniri, gloabe de câte 25—100 de cor. și cum licențele crișmarilor au fost luate pe nedreptul.

Pentru toate astea a adresat prefectului o interpelare lungă alcătuită din 6 puncte, cerându-i socoteală.

Slujbașii au trebuit să stea și să asculte cum li-se spunea buchile și prefectul (comitele) iera într-o mare încercătură. Ca să scape, a răspuns că iel a venit aici în numele guvernului și nu iel ci vice-comitole e dator să răspundă. Acesta lipsind, a vorbit protonotarul Joehsmann care a scăpat și iel spunând că s'a făcut plângere și împotriva alegerilor și acolo se vor judeca și nedreptățile înșirate de dl Szabo.

S'a văzut că domniile dela comitat ierau foarte încercați și nici unul nu a avut ce să răspundă românilor, mărturisind astfel că *învinuirile ce li-s-au făcut sunt adevărate.*

Tot dl Szabo a arătat că societatea pompierilor din Blaj a fost desființată (*numai fiindcă-i românească*) și că dacă s'ar ivi un foc în Blaj nimeni nu ar putea ajuta.

Protonotarul Joehsmann răspunde că s'a hotărât ca societatea să fie *iarăș înființată.* Dar atunci pentru ce a fost desființată vreme de doi ani și mai bine?

Protopopul Ioan Teculescu a înfierat ticăloșiile jandarmilor, cari au pornit o goană sălbatică asupra tricolorului românesc, și a cerut socoteală prefectului pentru aceste tihării jandarmerești, Părintele Teculescu a făcut mult năcaz șovinistilor căci a vorbit *românește* și limba noastră răsuna în sală

peste unguri și jidovi făcându-i să-și iasă din fire.

Joehsmann a răspuns iarăș încercându-o cu o poruncă veche a ministrului care ar opri tricolorul altor state, deși părintele Teculescu îi spusese că tricolorul nostru nu e al României ale cărei colori sunt altfel așezate.

La urmă a vorbit dl *Iuliu Maniu* ascultat și de unguri cu mare luare aminte. Fiind în curând alegerile pentru comitat, a arătat că din 8 cercuri electorale, între cari 6 cu majoritate românească (mai mulți români decât străini), abea unul, Blajul, are președinte de alegere român pe canonicul Dr. Marcu. A cerut ca președinți să fie aleși oameni drepti cari păzesc legea și să fie puși *români* președinți potrivit cu numărul românilor din comitat.

Prefectul Szász a răspuns d-lui Maniu că nu se vor mai face nedreptăți, dar îl crede Scaraoțchi.

Românii au ieșit pe urmă, veseli că și-au făcut datoria de a apăra drepturile poporului nostru.

O nouă mișelie a jandarmilor.

Un preot român bătut de jandarmi.

Cu sufletul plin de revoltă aflăm iarăș o nouă mișelie jandarmerească. Un vrednic preot român a fost bătut mișelește și fără nici o vină de jandarmi, numai pentru-că la alegeri s'a purtat brav și și-a făcut datoria. El vorba de părintele *Romulus Vățianu* din cumuna Ghioroc (comitatul Aradului). Tălharii aceștia cari *lei* ar trebui să ne apere cu pușca, jandarmii, umblă cu pușca printre noi și bat și schingiuesc pe toți cari sunt români buni.

Lucrurile s'au petrecut astfel: Părintele Vățianu, venind dela Șiria, spre Miniș a întâlnit sara pe sergentul de jandarmi Zsivics și l'a salutată fără ca sergentul să răspundă. Mai făcând câțiva pași, iel zări lângă un gard pe caporalul de jandarmi Osapo, care îl salută cu glas înalt „*Jó estét, főtisztelendő ur!*“

Și numai de-odată se pomeni dl Vățianu cu sergentul Zsivics în fața lui. Ca o bestie se năpusti sergentul asupra lui și insultându-l în fel și chip, numindu-l valah puturos, trădător etc., îl lovi ca pumnul în față încât îi căzu pălăria din cap. Părintele se plecă s'o ridice. Sergentul începu să-l lovească cu patul puștii. Inzădar protesta părintele Vățianu, inzădar spunea caporalul să-i dea pace, sergentul porunci subalternului său să-l lege în fiere. Acesta, mai omenos nu se supuse.

Cu mare greu scăpă părintele Vățianu din mâna bestialului sergent, care îl urmări de aproape și-l lovi mereu cu patul puștii. În Ghioroc, un om dădu de știre familiei de cele întâmplate. Dl Vățianu îl somă pe sergent să-l urmeze la casa comunală. Când sosi aci fiul mai mare al dlui Vățianu, îl văzu pe jandarm cum îl prinsese pe părintele Vățianu de gât, injurând. La stăruințele celor de față sergentul i-a dat drumul, după ce părintele Vățianu a văzut că nu e chip să se facă proces verbal despre cele întâmplate.

Brutalitatea aceasta fără seamăn de sălbatică a turburat nu numai pe sătenii din Ghioroc, cari țin mult la iubitul lor preot ci și pe locuitorii celorlalte comune. Jandarmul a fost denunțat atât ministrului de honvezime, cât și comandei jandarmilor. Știind însă cum se fac cercetările oficiale, părintele Vățianu a făcut împotriva lui proces și înaintea judecătoriei de ocol din Rádna, pentru despăgubire, ca să se poată constata în mod oficial, din ce fel de oameni e alcătuită jandarmeria noastră.

Teatru românesc în Sibiu.

Românii din Sibiu au avut Dumineca trecută o minunată serbare culturală. Reuniunea meseriașilor români, această vatră de simțiri românești și de mare hărnicie, a organizat o reprezentație teatrală care ar face cinste oricărui oraș și oricărei societăți de acest fel.

Sufletul societății și al mișcărilor iei e dl *Victor Tordășianu*. Numele lui, cunoscut azi pretutindeni, a devenit o deviză și un simbol care însemnează organizarea meseriașilor și înaintarea românismului la orașe. Aducem meseriașilor noștri din Sibiu și providențialului lor președinte, dlui Victor Tordășianu, cele mai calde și însuflețite felicitări și urări de înaintare și prosperare! Dacă astăzi se face prea puțin șgomot în jurul muncii lor, cu atât mai mult va vorbi viitorul de munca lor tăcută și spornică, de mare însemnătate pentru neamul nostru.

Duminecă seara, teatrul orașenesc din Sibiu, s'a umplut până la cel din urmă loc. Sala, de jos până sus pe galerii, gema de lume românească. Pretutindeni graiul românesc. Afară de meseriași, mulți cărturari (deși durere nu toți!) apoi mulți măiereni în haine de sărbătoare și un mare număr de lume venită din satele dimprejur.

Reprezentăția a început la ceasurile 7^{1/2} cu „*Pribegii*“. Sunt trei meseriași pribegi, și veseli, un măsar (dl Marcovici), un pantofar (dl Axente) și un croitor (dl R. Barcianu). cari după o viață ușuratică și destrăbălătă, se fac oameni de treabă și harnici și fie-care se căsătorește cu aleasa inimii sale. Toți actorii au jucat minunat, mai ales dl Accente ca pantofar bețiv a fost neîntrecut și a ținut sala în ris necontentit. Dar nu mai puțin bine au jucat și dl R. Barcianu pe croitorul vanitos și ușurel și dl Marcovici pe bunul măsar cinstit și iubitor de prieteni. D-na Duca, d-rele Roman și Popp au jucat cu siguranță și pricepere.

În bucata a doua („*Cum povestea o bu-nică*“) ne-am crezut duși undeva în lumea de visuri a copilăriei noastre. D-na Duca pune în versurile lui Braborescu un farmec deosebit, iar micul Petrică Drăgoiu a uimit pe toți prin deșteptăciunea jocului său. De-odată în tăcere se ridică nu știu de unde un glas de farmec. Un fluer nevăzut ne cântă cu mare putere de înduioșare doinele cele mai frumoase, cu tîngiri adânci și cu tremurări cari răspund ca un răsnet depărtat din fund de păduri. Meșterul fluerător a fost dl Dr. *Anton Bogdan*. Aplauze foarte bogate l'au răsplătit pentru această aleasă și românească desfătare ce ne-a dat.

O nouă undă de veselie și de ris trecu peste rîndurile dese ale publicului, cînd dl Accente se ivi din nou în „*Muza dela Burdujeni*“. Imbrăcat ca fată bătrînă, urită și înzorzonată în chipul cel mai caraghios, citindu-și mereu versurile, leșinând tot la cinci minute își aștepta peșitorii. Dl Accente a fost desăvârșit și a dovedit în acest rol că are un talent real. Pătrunde deplin rolurile și le redă cu un uimitor dar de nuanțare, cu un comic irezistibil. Dl Barcianu fu peșitorul care se înfățișează în trei feluri și o păcălește pe cocoana Caliopei cu mult meșteșug de prefacere, cînd ea baron Flaimuc, cînd ea un italian, cînd ea negustor grec. Dl Jinga și dl Chirca au jucat bine, tot astfel tînărul care făcea pe Stănică.

Sala întreagă se scutura de ris și toate

trei reprezentațiile au avut o izbândă mare.

Dar și între reprezentații, publicul a fost desfătat de minunatele bucăți românești cântate de muzica orășenească, între iele și „Sezătoarea“ dlui Tiberiu Brediceanu.

Toată lumea a plecat plină de o mare mulțămire. Seara asta a fost o strălucită izbândă, un semn de progres cultural adăvărat al meseriașilor români din Sibiu.

Dumnezeu să-i ajute să-i vedem cât mai des la astfel de sărbători înălțătoare!

Izbînda tinerimii din Sibiu.

Unde ieste bărbăție și unire, acolo trebuie să fie și spor și izbîndă. Brava noastră tinerime românească din Sibiu a arătat aceasta în chip strălucit în săptămânile din urmă. Trei ziare, în trei limbi, au fost puse la respect de tinerii noștri și au fost învățate minte ca să cinstească tot ce-i românesc și simțire românească în Sibiu. Pentru aceste fapte noi românii din Sibiu trebuie să fim mulțămitori tinerilor noștri cari ne-au dat o pildă de simțire de bărbăție și demnitate românească. Lucrurile s'au întîmplat astfel:

Acum câteva săptămâni un ziar săsesc din Sibiu adusesse o știre batjocoritoare pentru tinerii noștri, spunând că într-o noapte trei candidați de advocați *români*, beți, s'au bătut pe stradă și au fost duși la poliție. Ziarul săsesc, sau cel ce-i dăduse această știre voia, să facă pe tinerii români de rușine ca pe niște oameni bețivi și bătăuși, pe cari numai poliția îi poate potoli. Dar iel se păcăli, căci tinerii noștri îl traseră la răspundere pentru batjocorirea cinstei lor. Ziarul întîi voi să scape cu suicituri și învățături, că teacă, că pungă, dar n'avu încotro, trebui să scrie a doua zi, că a spus *minciuni* și că cei trei cu pricina nu au fost nici români, nici măcar candidați de avocat, ci niște scriitorăși unguri. Întîmplarea s'ar părea neînsemnată, dar a fost bună, căci de atunci nimeni nu cearcă să ne batjocorească prin foaia săsească.

În curînd veni a doua izbîndă a tinerilor. A fost huiduirea lui Mangra, pe care o știu și cetitorii noștri. Ar fi fost o rușine, dacă trădătorul acesta ar fi petrecut liniștit și în pace în Sibiu, fără să găsească cineva care să-i spuie buchile. Toți trădătorii și-ar fi luat nasul la purtare, dacă nici măcar aici în inima românismului cel mai mare trădător nu și-ar fi primit răsplata.

Dar ziarul unguresc din Sibiu, o fițică redactată de avocatul ungar *Verzár* (care însă face ochi dulci românilor, când îi vin cu procese) se obrăznici și injură pe tinerii români, că-s așa de „sălbatici“ și așa de fricoși și „ticăloși“, pentru că l'au huiduit pe Mangra. Numai decît tinerii noștri, vre-o 15 inși, se adunară și cerură ziarului să le spuie pe ticălosul care îi batjocorise astfel. Și atunci avocatul *Verzár* să lăpădă de foaia sa proprie și puse vina pe un biet profesor anume *Orosz György*.

Bietul *Orosz*! O fi blăstămînd și ziua în care a venit la Sibiu. Iel crezuse întîi că va speria pe ai noștri iacă numai așa, când o scoate pieptul și s'o încrunta odată cu un *Teremtette* de ăla mustăcios și unguresc. Dar și-a găsit sacul petecul. Tinerii noștri mi-l înhățară și nu-i dădură drumul. Am povestit cetitorilor și întîmplarea cu *Orosz*. Tinerii noștri îi cerură, după regulile cuviinței dintre oamenii cum se cade, sau să le ceară iertare, sau să se bată cu iei în duel, adică cu sabia.

Și atunci „curajul“ lui *Orosz*, care-i

făcuse pe ai noștri „fricoși“, se scobori undeva jos în pantaloni și se făcu de ris cu revolverul în mână. Vreme de trei săptămâni o tot suci și învărti, iar la urmă dădu cinstea pe rușine și o rupse la sănătoasă, fără să se bată și fără să ceară iertare. Tinerii noștri îl făcură de ris prin ziare, spunându-i că s'a purtat ca un ticălos și om de nimica. Acuma a rămas de rușine și ocară ca un fricos ce ieste, de rid și ungerii lui de iel, iar iel îi injură că l'au păcălit, căci i-au spus că nu trebuie să aibă frică de niște „valahi“! Ba mai mult chiar, spune că iel nici nu ieste măcar cel ce a scris injurăturile din „*Nagyszebeni Ujság*“ contra tinerilor noștri și că iel a suferit toată batjocura asta pentru altul. Bravo domnule *Orosz*, deștept om iești, de te pui pentru altul să te bată valahii ai „fricoși“ peste partea d-tale cea „curajoasă!“

Destul că socoteala dela urmă a acestei afaceri e, că dl *Orosz* a fost chemat la Pesta unde a mîncat o lecție dela ministru ca să nu mai facă pe funcționarii statului de rușine în fața valahilor, iar „*Nagyszebeni Ujság*“ al d-lui *Verzár* nu mai îndrăznește nici să criească împotriva tinerilor noștri!

În sfîrșit tineretul nostru a astupat gura și unui ziar românesc: „*Telegrafului Român*“. Nu știm ce s'a întîmplat, dar se spune că într-o bună dimineață a intrat în urechile Inalt Prea Sfinției Sale metropolitului din Sibiu, că tineretul nostru nu mai poate răbda ca tocmă aici în Sibiu să iasă o gazetă, care mereu laudă și sprijinește pe Mangra, publică ticăloșiile lui *Brote* și ține mereu isonul tuturor trădătorilor. La știrea asta se făcu mare spaimă în sfatul înțelepților, cari se adunară, șopotiră și se sfătuiră. Nu știu ce vorbiră și ce hotărîră, dar a doua zi „*Telegraful*“ strecură chiar la urmă o notiță prizărită într-una din paginile sale neroade cu acest cuprins:

Posta Redacției.

Amicul, Sibiu. Domnul *E. Brote* a spus în coloanele ziarului nostru aceia ce avea de spus și alte articole nu ne mai trimite.

Asta firește, nu iera decît o apucătură, căci acei cărora le sună aceste cuvinte ierau zău „amici“ (prietini), de cari îi dorim mulți *Telegrafului*...

Și adică ne întrebați ce s'ar fi întîmplat, dacă *Telegraful* tot mai publica articolele trădătoare ale lui *Brote*? Nu știm, n'am văzut, dar se spune, că geamurile dela redacția *Telegrafului* și din alte locuri aflaseră și dirdăiau de frică...

Și așa trei dușmani avurăm în Sibiu și se duseră, Doamne, toți trei și nimeni nu mai îndrăznește să se atingă de români și de tinerimea noastră, biruitoare în toate trei luptele aceste.

De lîngă Cluj.

Veste bună vă scriu de astă-dată din părțile Clujului. În 9 l. c. s'au aranjat frumoase serbări în comuna Șomtelec. A fost sfințire de școală, adunare de învățatori, reprezentație teatrală și petrecere. Dimineața la oarele 8 a început sfînta slujbă Dumnezească în biserica gr.-cat., slujind părintele Dr. *Elie Dăianu*, protopopul Clujului și alți doi preoți. Biserica a fost prea mică pentru atîta public. Alergase mult popor și din satele vecine. După ieșirea din biserică s'a făcut procesiunea cu prapori pînă la școala cea nouă, unde preoții numiți au sfințit și botezat apa; predica a rostit-o protopopul Dr. *Dăianu*, laudând pe poporenii din Șomtelec, cari, puțini la nu-

măr, au știut jertfi atîta pentru ridicarea edificiului școlar.

Adunarea învățătorilor a fost deschisă prin președintele reuniunii învățătorilor din despărțământul Cluj, *Ioachim Pop*, care a arătat celor de față scopul mergerii lor acolo, laudând hărnicia conducătorilor din Șomtelec și dărnicia bunilor creștini, dorindu-le ca după jertfele aduse să aibă folos. În adunarea învățătorilor s'a însemnat bine întocmita disertație a d-lui *Paul Pușcaș*, scrisă anume pentru popor. Disertațiune pedagogică (despre creșterea copiilor) a ținut dl învățator *Bercan*. S'a hotărît în adunare ca fie-care învățator să lucre și înafară de școală (activitate extra școlară), iar despre cele isprăvite să se facă raport adunărilor viitoare. Prin aceasta, credem s'a făcut un pas înainte pentru îndemn la activitate extrașcolară. Isprăvindu-se mai multe lucruri oficioase adunarea a fost închisă.

După adunare a urmat banchet, iar sara s'a dat o reprezentație teatrală. Dintre puncte, cari au fost prea multe, au fost frumoase cu deosebire: disertația preotului local *Cozma* și „*Țiganul la cătane*.“ După reprezentația teatrală au urmat jocul atît pentru inteligenți, cît și pentru popor.

Cu un cuvînt serbările au fost foarte frumoase, demne de acest popor și acești conducători. Dacă vom lua în considerare, că aceasta comună abia numără 50 case, ne pune în uimire edificiul școlar foarte frumos. Am observat, că acest popor ascultă de conducătorii săi, iar conducătorii: preotul *Cozma* și învățatorul *Vasile Galoș*, sunt demni de slujba ce o poartă. Cu deosebire m'a uimit buna înțelegere dintre preot și învățator, care își arată în belșug roadele sale.

Dea Dumnezeu să auzim tot bine de acești doi conducători. Conducători și popor, luați pildă dela Șomtelecani. *Chimu.*

Călătoria din America în Europa cu balonul.

Gîndurile lumii întregi astăzi sunt așintite la un călător american îndrăzneț, care a plecat Sămbăta trecută cu balonul (ma e mașină care plutește în văzduh dar e altfel făcută decît aeroplanul) din America să vie în Europa. Cale de mai multe mii de kilometri iel trebuie să treacă tot peste vîltoarele înfricoșate ale mării și nicăiri în drum nu se poate coborî, căci nu-i uscat pînă-n Europa. Vapoarele cele mai iuți fac câte 6 zile fără întrerupere drumul acesta. E una din lucrurile cele mai mari cari s'a încercat vre-odată.

Călătorul american care face acest drum se chiamă *Wellmann* și e însoțit de mai mulți oameni. Pe balonul lui are și o mașină de telegrafiat fără sîrmă. După ce a plecat, a trimis de mai multe-ori știri prin telegraful său și spune, că are de luptat cu vîntul și cu negurile de peste mare, încît nu vede nimic supt iel. Iel duce merinde pe vreme de două luni și un vapor a plecat ca să-l însoțească. Primejdia călătorilor e foarte mare, căci drumul fiind lung, balonul poate fi stricat de vre-o furtună, poate plezni și atunci marea va înghiți pe călători.

Din New-York să vestește când punem foaia sub tipar, că: *Wellmann* și-a întrerupt drumul și s'a întors cu tovarășii săi pe un vapor american cu care s'a întîlnit. Balonul lui a fost stricat de furtună.

Scrisorile Bădicului Ion. Vin nopțile lungi.

Pela noi au început să cadă cea dintâi brumă, dragă cumetre. Se arămește frunzișul pădurilor, vin vânturi reci, dela miază noapte, și iarna ne bate tot mai aproape din aripi. Vin nopțile lungi, cu povara lor îndelungată, mai ales pentru noi cești mai bătrâni, pe cari somnul ne cam ocolește. Se apropie vremea odihnei săteanului, după munca înțepită începută în cap de primăvară. Se vor așeza în curând șezătorile, vor porni să se depene poveștile și glumele, și se va trece o parte însemnată a anului, a vieții noastre, cu un folos foarte puțin pentru noi. Ne vom trezi la primăvară cu coșurile, cu grânarele goale, îngrijați de viitor, cu sufletul sărac.

Și vremea de toamnă târzie și de iarnă, dacă am pricepe bine prețul ei, ar fi cea mai potrivită ca să ne îmbogățim sufletele. Căci, uite dragă cumetre, noi plugarii de când se'nmoaie zăpada și până se pune cea proaspătă, nu facem alta decât ne îngrijim de hrana noastră trupească. Vecinic cu capetele și brațele aplecate spre pământul care ne hrănește, ne încovoieim sub povara luptei pentru traiu, și abia Dumineca de are și sufletul nostru un strop de sărbătoare. Trăim o parte însemnată din viața noastră, fără să ne mai gândim și la lipsele sufletului, a minții și inimei noastre. Ei bine, serile și nopțile lungi de toamnă și de iarnă, sunt cele mai potrivite ca să dăm minții și inimei noastre prilejul să-și mai înalțe aripele, să mai simțim și noi, stăpânii satelor, bunătățile și frumsețile adevărat omenești. Să ne dăm și nouă prilejul de-a ne simți mai mult oameni, decât mașini de muncă.

Din vremi bătrâne sufletul nostru a simțit lipsa aceasta. Căci poveștile, glumele, snoavele și păcăliturile nu-s altceva decât iscodiri de-ale minții omenești, cu cari simțiră oamenii de mult că trebuie să-și înveselească viața sufletească. Ceea ce-i un ospăț bogat, un vin bun, pentru trupul omenească, aceea sunt scăpările inchipuirii omenești, încheiate în povești, pentru suflet. De mult cerea sufletul popoarelor lipsa unei învățături, a unei sărbători, și fiindcă nu-i da nime nimic, își făcea poveștile și-și petrecea cu ele.

Frumoase sunt, nu-i vorba poveștile, și să se stingă cu totul ar fi păcat. Dar azi ar fi și mai mare păcat să lăsăm sufletul să-și iee cunoștințele și lucrurile numai din povești.

Azi avem o comoară neprețuită din care trebuie să alegem grăunțele de aur, în serile și nopțile lungi: azi avem cartea. Strămoșii noștri n'aveau acest dar mare al vremilor de astăzi. Mai de mult cartea era un lucru rar, și când se găsea era foarte scump, dar erau și mai rari cunoscătorii de slovă.

Astăzi, dragă cumetre, și la noi în Ardeal am ajuns să avem cărți foarte multe și foarte ieftine. Astăzi de mergi la oraș, pe trei-patru bancute cumperi tot atâtea cărți românești, pe cari le poți ceti cu mult folos. Ba chiar nici nu mai trebuie să mergi la oraș de vrei să ai o carte. Ii spui părintelui din sat sau învățătorului și'n trei zile ai cartea.

Astăzi avem și noi gazete lesne. Cu patru, cu cinci coroane pe an, ai în fie care săptămână un număr de gazetă la casă. De multe ori ne întrebăm noi pe-acasă: cum pot oare să mai scoată asemenea gazete, când și hârtia goală, netipărită, câtă mănecă o gazetă pe an, trebuie să mănecă atâta sumă de bani pe an?

Ar fi păcat de Dumnezeu, ca'n serile lungi de iarnă să nu începem a ne îmbogăți sufletele din aceste cărți și gazete, în cari dacă nu vom afla nesdrăveniile poveștilor vom afla atâtea cunoștințe folositoare pentru noi și pentru viața noastră de toate zilele.

Să zicem, de-o pildă, că'ntr'un sat umblă patru gazete la patru oameni, — ceea-ce, de altfel, ar fi foarte puțin. Acum în serile lungi de toamnă și de iarnă se adună oamenii la vr'un cumătru să mai stee de vorbă. Dacă ar fi între ei unul, care are o gazetă, acesta ar începe să citească. Rând pe rând, douăzeci-treizeci de oameni, câți ar fi de față, ar cunoaște noutățile din țară, ar cunoaște luptele cari le duc mai marii noștri pentru viitorul mai bun al neamului, ar cunoaște o mulțime de sfaturi pentru casă, pentru vite, pentru lucrarea pământului, pentru prăsirea nutrețurilor, pentru o mulțime de trebi, care ne vin zilnic înainte.

Am cunoaște și noi ce-i în stare să facă mintea omenească, luminată de știință, am ști prețui tot mai mult cunoștința de carte, și sufletul nostru s'ar face tot mai prielnic învățaturii.

Am vedea înapoi cu multe veacuri luptele moșilor și strămoșilor pentru limbă și lege, și ni s'ar întări inima, din pilda trecutului, pentru lupta ce trebuie s'o purtăm noi. Am învăța să ținem la olaltă, să ne sprijinim împrumutat, pentru-că numai așa vom avea sorți de izbândă.

Rând pe rând, am cunoaște tot mai bine pe adevărații noștri prieteni, și am vedea tot mai deslușit de unde ne vine răul și perirea.

Am putea să ne dumerim asupra izvorului multor nenorociri, cari vin asupra noastră. Am vedea cu pilde aproape de fiecare zi, unde duce beția, necumpătul, trândăvia.

Am asculta la cel ce ne spune din gazetă sau din vre-o carte, am asculta pierduți, vremea ne-ar trece în grabă, și la urmă, dacă nu în sara întâi, atunci în a doua sau a treia, am simți un grăunte nou și ales în sufletul nostru, grăunte de piatră scumpă, care este: îmbogățirea cunoștințelor noastre. Zice o veche zicală, că omul trăind tot învață și tot moare neînvățat. Zicala aceasta e adevărată și pentru oamenii cu mare învățatură. Pentru-că sufletul omenească e așa de larg, încât poate primi nenumărate cunoștințe. Ce să zicem de noi, cari cercăm așa de rar sufletul cu cunoștință nouă? Chiar dacă, până la o deprindere oarecare, nu ne-am alege cu mult tare din ce citește altul în gazetă sau în carte, un folos hotărît vom trage din sara cea dintâi. Până cetește unul adecă ceialaltă tac. Și de multe ori tăcerea e „dulce ca mierea“. Până tăcem nu vorbim rău de alții, nu clevetim, nu spunem vorbe necuviincioase. Și în „sfaturile“ ce se țin în serile lungi de iarnă pe la vr'un cumătru, oare, pe lângă povești, nu-i în floare chiar această datină de a-și trece din vreme? Unde se spun mai multe minciuni, unde se bârfește mai mult de cei-ce nu-s de față,

decât chiar în aceste sfaturi? Ei bine, dragă cumetre, eu cred că chipul acesta de-a „petrece serile“ se potrivește munerilor, cărora gura nu le-o poți lega nici cu zece lăcate, dar bărbaților nu se cade de loc. Noi trebuie să punem alt preț pe vreme, pentru-că, ori cum, noi suntem stăpâni în casă. Noi trebuie să ne îmbogățim cunoștințele chiar pentru-ca să ne putem conduce, să ne putem povățui mai bine casa și moșia. Și dacă ne vom câștiga o pricepere mai mare va fi spre folosul căsii noastre întregi.

Te las cu bine!

Cumătrul tău

Bădicul Ion.

Rectificare.

Onorată Redacțiune! Îmi iau libertatea a ruga respectuos pe Onorata Redacțiune ca în numărul viitor al „Foi Poporului“ să binevoiască a rectifica următoarele:

În nrul 39 din a. c. al prețuitei Foi a Poporului sub titlul: „Lucruri rușinoase“ cele scrise nu corăspund întru toate adevărului și anume:

În 8 Septembrie a. c. d-nii învățători din comuna Feldioara (comit. Brașov) n'au mers în comuna Măieruș pentru a îndemna comitetul parochial de acolo, ca să ceară pentru învățător ajutor dela stat. Că acest lucru e adevărat poate dovedi întreg comitetul parochial din acea comună, prin urmare știrea publicată în acel număr e un neadevăr.

Al doilea neadevăr, egal cu cel dintâiu este, că numiții învățători nici în 8 Sept. nici înainte și nici după acest termin n'au fost în comuna Bod și prin urmare nici la vr'un alt învățător.

Adevărul este, că învățătorii din Feldioara la rugarea învățătorului G. Fulea din comuna învecinată Rotbav (din greșeală s'a pus în numărul 39 comuna Bod în loc de Rotbav. Redacția) au venit în ziua de 8 Sept. aici pentru a comunica comitetului modul cum are să compună rugările și documentele în scopul cererii ajutorului dela stat pentru școală, care ajutor de altcum a fost decis să se ceară dela stat în ședința comitetului parochial din 17/30 August a. c., fiind de față și On. Domn protopop și administrator Ioan Hamzea. Da, aceea e adevărat, că aici numiții învățători împreună cu cel din Rotbav s'au dus la birt, dar nu s'au certat nici unul cu altul, ci învățătorul-director Ioan Sporea a atacat pe dl învățător și coleg al său Nicolae Ilie, care întrebat fiind de mine mi-a declarat că l'a și împrorocuit pe numitul director.

Acesta e singurul adevăr despre învățătorii din Feldioara și prin urmare rușinea nu este la toți învățătorii, ci numai a d-lui Ioan Sporea, care a mai săvârșit încă lucruri de acestea.

Ori-ce altă rectificare ce ar sosi din altă parte e neîntemeiată și lipsită de adevăr.

Pentru cele cuprinse în această rectificare îmi iau asupra-mi toată responsabilitatea și la caz de lipsă cele mai sus expuse le întăresc și adevăresc și prin mai mulți martori, cari au văzut cu ochii proprii cele întâmplare. Unul din cei de față.

Nota Redacției. Afară de rectificarea asta, pentru care răspunde autorul iei, am mai primit alte două declarații în chestiunea aceasta. Nu le publicăm însă, deoarece am cam același cuprins ca și cea de mai sus, încât credem că se vor mulțami cu ea și ceialți doi domni cari ni le-au trimis.

Nu uita

stimate cetitor, — la comande sau tot felul de alte cumpărări, făcute în urma unui inserat cetit în foaia noastră, — a aminti și spune, că despre lucrurile comandate sau cumpărate ai cetit în inseratul din „foaia Poporului“.

Prin aceasta contribui și D-Ta la răspândirea și lățirea foii noastre, iar pe de altă parte vei fi servit de grabă, fără ca aceasta să te coste ceva mai mult.

Cum să ne apărăm de holeră.

6. Ce să facem dacă avem bolnav de holeră în casă?

Înainte de toate trebuie să despărțim pe omul bolnav de cei sănătoși. Să-l punem la un loc unde nu vine cu nime în atingere decât cu medicul și îngrijitorul. De aceea se fac pe vremea holerei în tot locul spitale anume pentru cei îmbolnăviți de holeră. Aceste spitale se fac anume, ca cei sănătoși să fie feriți de această boală grozavă, care se răspândește în mod îngrozitor și poate stinge toată gloata casei, dacă nu grijim din vreme.

Îndată ce se ivește holera într-o casă, trebuie să grijim să avem la îndemână cu ce să omorăm germeii holerei, adică să desinfeciem totul ce a venit cu bolnavul în atingere.

Bun mijloc de desinfeciere, adică de a curăța de germeii holerei este leșia, tot așa e și apa de săpun, dacă topim un chilogram săpun în 50 litri de apă. Iar ceea-ce varsă și urdinează bolnavul se desinfeciază mai bine prin var stins, anume turnăm pe un chilogram var un litru de apă și după ce mai turnăm trei litri de apă și mestecăm bine. În fiecare zi să stingem în acest fel var, să avem totdeauna proaspăt la casă.

Pentru desinfecierea mânilor este bine să folosim și oțet tare, după ce ne-am spălat bine cu săpun.

Cel-ce nu poate sau nu vrea să-și facă această aceste mijloace de desinfeciat, acela să ceară dela medic. E foarte bun acidul carbonic, amestecat 5 procente cu apă. Pentru spălarea mânilor îl folosim așa, ori îl mai subțiem cu atâta apă, dar nu prea mult, căci își pierde puterea.

Pentru primenele, haine de pat, cămeși și celelalte albituri facem amestec de un procent carbol, așa că 2 litre de carbol de 5 procente îl amestecăm cu 8 litre de apă.

Afară de aceasta mai sunt și alte mijloace de desinfeciere, pe cari le va spune medicul după trebuință.

Să băgăm însă bine de seamă, că toate aceste mijloace de desinfeciere sunt otrăvuri, și să grijim să nu ajungă pe mâna copiilor, ca să bea, crezând că e băntură bună, căci se poate întâmpla mare nenorocire.

7. De ce să se țină cel ce îngrijește pe bolnavul de holeră?

Grija de căpetenie a celui-ce îngrijește de bolnav este afară de îngrijirea bolnavului să se păzească pe sine și să prăpădească în odaia bolnavului toți germeii holerei, ca de acolo să nu iasă afară.

Aceasta se face în chipul următor;

În odaia (soba), în care zace bolnavul să ținem vase deschilinite pentru ceea-ce varsă și urdinează bolnavul și îndată după urdinare și vărsare să turnăm var stins ori acid carbonic, după cum s'a spus mai înainte și să mestecăm bine cu o bucată de lemn, iar după mestecare să turnăm cuprinsul în groapa umbilicului (retiradei) numai după-ce au trecut cel puțin două ceasuri dela cea din urmă urdinare sau vărsare, ca nu cumva să rămână încă vr'un germene viu.

Afară de aceste să ținem în odaia bolnavului un ciubăr mai mare, ori un butoiu (putină) sau troacă, pe care o umplem de jumătate cu leșie, ori cu apă de săpun sau carbol și în aceste să punem albiturile și hainele de pat murdărite de bolnav. După ce au stat hainele 2—3 ceasuri, apoi să se stoarcă bine și să pot da afară din odaie ca să se spele după cum e obiceiul. Nu mai e primejdie după ce au stat în leșie, carbol sau

apă săpunită după cum am spus mai înainte.

Îngrijitorul să ia seamă, că atunci când urdină sau varsă bolnavul, precum și atunci când mestecă vasele să nu stropescă pe jos sau pe pereți ca să ajungă acolo germeii de holeră. Dacă totuși a stropit, atunci să ștergă (frece) bine cu o dărză (zdrantă) mușiată în oțet sau carbol, iar ștergătoarea să o arunce în vasul de desinfeciere în care pune rufe.

Cuțitul, fureulița, lingura, paharul și celelalte, folosite de bolnav înainte de a se da afară, trebuie puse în oală cu apă fierbinte și să stea acolo cel puțin un sfert de ceas. După aceea pot fi date afară, căci nu mai e nici o primejdie. Germeii holerei se prăpădesc în apa fierbinte.

Îngrijitorul să ia bine de seamă, ca bolnavul să nu-i tușească sau strănute în față, căci așa prea ușor îi pot ajunge germeii de holeră în gură, de unde pătrund în stomac și și mațe. De aceea e bine ca îngrijitorul cât de des să-și clătească gura cu oțet subțiat în apă și să nu-și atingă gura cu degetele nespălate.

Îngrijitorul să nu mănânce în odaia (soba) bolnavului de holeră și înainte de ee iese din odaie să nu uite a se desbrăca de hainele deasupra și să le lase în un colț al odăii, apoi să se spele bine cu săpun și să se desinfecieze.

Literatură și știință

Moșneagul.

Moșneag cu pletele cărunte,
Și 'nălbite cum e neaua,
În gură fără de nici un dinte
Abea-și mai tremură luleaua.

Cu pași greoi venea din curte,
Să șadă pe podmol la soare.
Era bătrân de zile multe,
C'abea se mai ținea 'n picioare.

În stradă era lume multă,
Bărbați mai tineri și femei.
Moșul cucernic îi salută,
C'un: »Ce mai faceți, dragii mei?«

Proptit p'un băț cioplit de mână-i,
Se uită unde-i loc să șadă.
Ducându-și mâna la sprâncene,
Că nu putea pe toți să-i vadă.

Dar cât ce-l vede o nevestă,
Glumeață și mai răzătoare,
Chemă pe moș să odihnească,
Că-i prea bătrân să stea 'n picioare.

Ba se întinde și la glume,
Și zice să le povestească,
De când era și moșul june,
Cătană 'n oastea 'npărâtească.

— De câți ani ești, moșule dragă?
Căci nu arăți așa bătrân.
Întreabă tîndra nevestă,
Uitându-se la el zîbind.

— »De câți ani să mai fiu eu Doamne!
Cu mintea ieu nu mai socot,
Știu că eram chemat la arme,
În anul patruzeci și opt.«

Când se gândea moșul la vreme,
La sdruncinata lui viață,
O lacrimă-i cădea din gene,
Și-i lunecă domol pe față.

— »Vai Doamne că șacum îmi saltă,
Înima de dor în mine,
Șaș vrea ca să mai fiu adată,
Că nu m'aș da pe ori și cine.«

De pe porțiță îl zărește,
Nepotul lui cel mai micuț,
Și printre oameni se 'mbulește,
În cămășuță și desculț.

El vine și se suie 'ndată,
Pe obositul lui gemunche,
Și 'ncepe ca să-i povestească,
Dar moșul par'că nu-l aude.

Mai stă puțin și se gîndește,
Călare pe gemunchiul lui,
Cum să ia bățul fără de veste,
Să fugă iar la ceata lui.

Îi fură bățul și se duce,
Suindu-se pe el călare,
Credea că n'are nime 'n lume,
Așa un cal voinic și tare.

Dar moșul nu bagă de seamă,
Copilului ce-a isprăvit,
El își continuă povestea,
Și dorul lui nemărginit.

— Maria din Ocna.

Două inimi.

De Stefan Wallnöfer.

S'au cunoscut în colivia lor, lângă fe-reastră, din odaia bătrânului pădurar: Un ciocârlan și o ciocârlie mică și sură. Colivia ciocârliei, la început a fost acoperită cu o năframă neagră, ca să se dedeie biata pasere cu locul străin. Când i-s'a luat năframa de pe colivie a văzut lângă ea o altă căsuție cu gratii, ca și a ei, în care stătea o pasăre străină. »Sărmana pasere« a gândit ea în mintea ei. Ciocârlanul s'a lipit cu trupșorul de gratii și a prins a vorbi încet: »Cum te chiamă pe tine pasere dragă? Nu știu cum dar mie-mi place de tine mai mult ca de alte păsări, cu cari hoinăream pe afară. Cum zici numai că te chiamă? — »Ciocârlia« răspunse ea încet. A fost întâia oară, c'a prins glas, decând omul acela mare și grozav a prins-o și a adus-o aci în casa asta strămtă. »De ce nu cânti tu nici odată?« o întreabă ciocârlanul. — »Pentru-că aci nu pot să cânt«. Și și-a lipit trupșorul ei mărunț de gratii, a oftat din adânc, și-a întins aripele să zboare. Și-a adus aminte de înălțimile cerului albastru.

Așa s'a legat prietenia lor.

De multeori stăteau ceasuri întregi și povesteau lucruri din viața lor, de când erau și ei liberi. Povesteau, de câmpurile înverzite, de luncile 'n floare, de cer, de riuri, de codri, de soare, și nu se mai săturau de povești. Când se apropia pădurarul de ei, începea ciocârlanul a se ruga: »Om bun și alui D-zeu, lasă-mă să trec dincolo la ciocârlie«. Și tot mereu se ruga, dar pădurarul nu-l înțelegea. De supărare mușca de gratiile de fier ale coliviei de-l durea ciocul. Dar asta nu folosea nimic. Mica ciocârlie se uita tristă la el și-și pleca cu durere capul în jos. — »Doamne, când ar uita odată ușulița deschisă« zicea ea. »O, dragă ciocârlie! Cât ai bate în palme am zburat de aici, și ne-am tot duce peste câmpuri și peste păduri, până am da de-o luncă frumoasă, prin care trece o vale, cum a fost și acolo unde și-a fost cuibul tău«. — »Ei, și atunci?« — »Atunci avem să ne facem acolo un cuib, știu tu, așa mic, și rotund și frumos«.

Într'o sară mai spre primăvară, izbi ciocărlanul odată cu aripile așa de tare în gratiile coliviei, că ciocărlia tresări spăriată. — „Ușa mea-i deschisă“. — „Iute, iute, zbori, nu mai aștepta“.

— „Nu, eu nu mai zbor nicăiri, eu vreau să rămân aci lângă tine“.

— „Nu vreau, nu vreau, nu vreau. Să te nenorocești tu pentru mine? Zbori, pentru D-zeu, te rog frumos, zbori până mai ai vreme“.

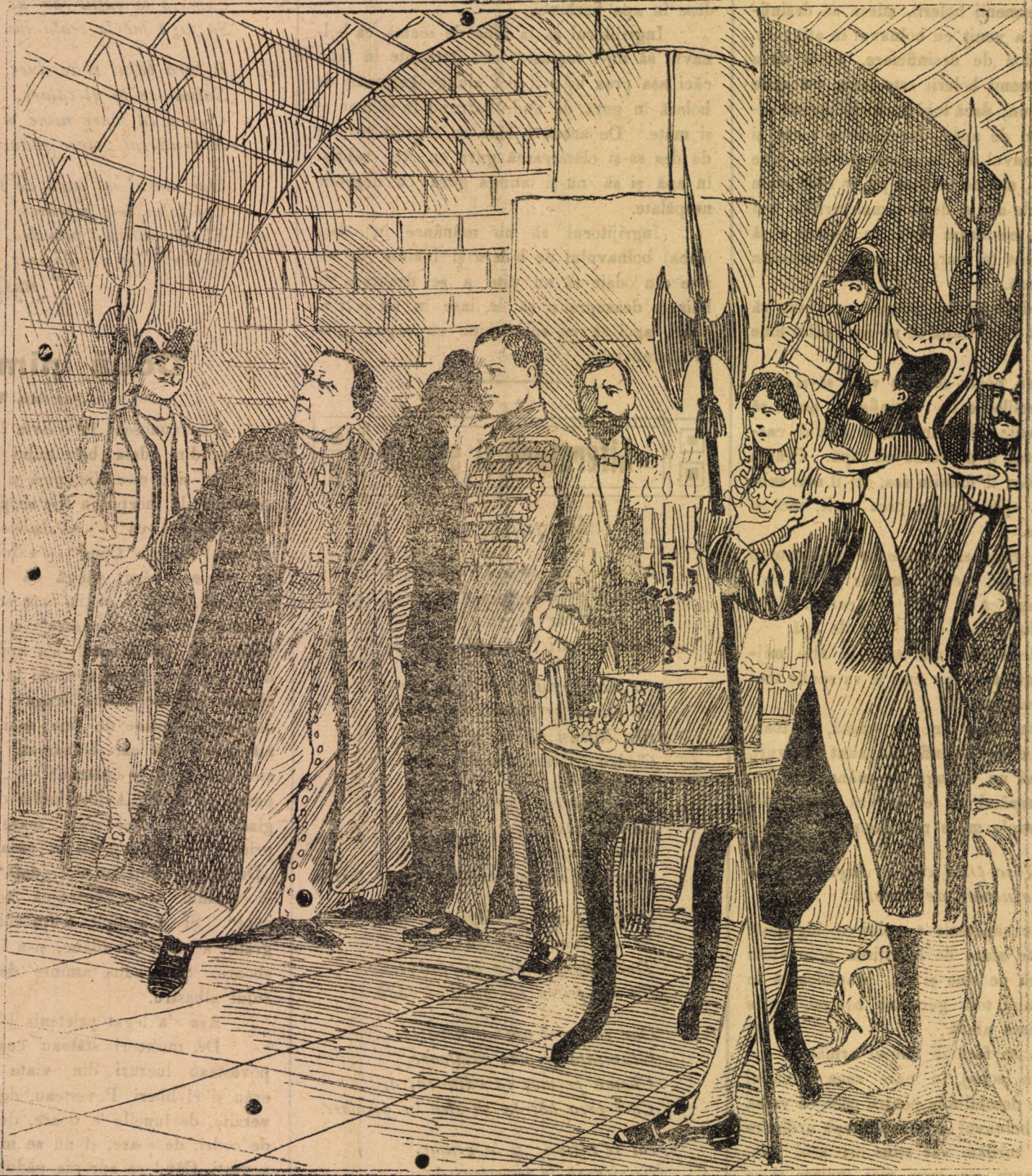
Ciocărlanul și-a întors capul spre ferestă a fâlfăit odată din aripă, — de două ori, — și a fost pe marginea ferestii.

— „Mă duc, dar să știi, că iar am să vii, și am să-ți povestesc tot ce-am văzut“.

— „Bine, bine, mai vino. Nu mă uita de tot“. Și se întorcea ciocărlanul. În câte-o noapte senină de vară se așeza lângă colivia ciocărliei, și-i povestea despre fericirea lui. Biata ciocărlie sorbia cuvintele lui dulci, iar aripile i se mișeau ca'n vis domol și vi-

sător. După câteva săptămâni ciocărlanul venea tot mai rar, și când a sosit toamna, n'a mai venit de loc. Ea se gândea: Poate s'a rătăcit pe drum, — și începea să cânte; întâi mai încet, și apoi tot mai în căldură, tot mai cu foc. Toate frumsețile, toată fericirea de care i-a povestit el, plângea în cântecul ei. Afară cădeau fulgii de zăpadă, și ea cânta înainte, ca și cum acum ar înflori cele dintâi viorele pe câmp. Păsările ce treceau în zbor prin apropiere, ascultau mirate cântecul ei,

Regele Manuel în fața hotărîrii de a fugi.

Săracul Rege Manuel!

În vîrsta în care alți domnitori abea ajung pe tron și visează încă mărire, făuresc planuri și viitorul li-se deschide înainte, plin de nădejdi trandafirii, în vîrsta asta Regele Portugaliei trebui să-și părăsească țara și să-și caute undeva un adăpost unde să-și petreacă zilele lipsite de mîngăiere. Cât de grea va fi fost clipa în care s'a hotărît să-și părăsească tronul, coroana și țara! De-o parte îl împingea setea de viață și de mărire să rămâie, de alta cuvintele mamei și bunicei sale, ale celor două Regine văduve, cari cu minte ușoară de femeie se gîndeau nu la luptă, ci la fugă rușinoasă. Și toate acestea se petreceau în pivnița palatului regal din Lisabona unde se ascunsese Regele pe când sute de ghiulele de tunuri cădeau zdrobind palatul cu încăperile lui scumpe și împodobite. Femeile înspăimîntate plîngeau cu sughituri, preoții, sfătuitoarii cei răi ai Regelui și păzitorii lui cu halebarde (lânci) îl încunjurau pe când lupta cea mai grozavă se petrecea în sufletul lui. Da, dacă o scînteie ar fi căzut în inima lui și ar fi aprins în iel focul bărbăției, dorul de luptă, atunci iel ar fi ieșit din ascunzișul rușinos unde se afla și s'ar fi pus în fruntea oștilor sale, ar fi însuflețit pe ai săi la o nouă luptă, atunci putea să înfrîngă revoluția. Dar iel a șovăit, a ascultat de femei și preoți, s'a cruțat și a pierdut! Căci cine vrea să câștige, cine vrea să izbândească, trebuie să se lupte, să se trudească, să-și puie viața în campană. Altcum nu iese biruință și nu iese înaintare în lume! Aceasta-i învățătura ce putem culege din chipul de sus și din soarta Regelui Manuel.

și se apropiau o clipă de bradul din curtea pădurarului. Ea simțea fâlfăit ușor de aripă și tresăria de fericire: „El trebuie să fie“.

Și după multă vreme, într-o zi caldă de primăvară a sosit. Era noapte, ea n'a putut să-l mai vadă. Dar l'a cunoscut pe bătaia aripilor apropiindu-se, și a prins să cânte cum n'a mai cântat niciodată. Era cântecul plin de patimă, plin de jale, plin de dor după cel pierdut.

Lângă ușa coliviei stătea ciocârlanul și asculta. Și-a lipit capul de gratii, și-a virit ciocul înăuntru și a șoptit: Ciocârlie, scumpă și micuța mea ciocârlie, am venit iar. Sunt aici“.

Dimineața, când s'a sculat pădurarul, a găsit ciocârlia moartă în colivie. Pe marginea ferestii stătea ciocârlanul și nu mișca de loc. Pădurarul l'a luat cu milă în mână. Cu ciocârlia moartă într-o mână, cu ciocârlanul în cealaltă, s'a apropiat de bradul întunecos din curte și a pus ciocârlanul pe o creangă. Ciocârliei i-a săpat o groapă la umbra bradului, de deșupt.

Trad. de A. Esca.

Poezii din popor.

Spune măndro maică-ta
Să 'ngrațiească ulița,
Tot cu gard și cu pelin
Și cu verde rozmarin,
Noi să nu ne întâlnim;
Făr Lunea 'n treacă mergând,
Marța'n șatră târguind,
Mercur-acasă venind
Și Joi sara 'n șezătoare,
Vinerea la murătoare,
Și Sâmbăta câte-odată,
Duminea ziua toată.

Eși bătrână din cuptor
C'a venit un pețitor,
Eși bătrână de sub pat
Că ți-am adus un bărbat.

Badea 'nalt cât un fușcel,
Stă 'n picioare sub păcel;
Foaie verde lemn de foc
Badea 'nalt cât un cotoc;
Badea 'nalt cât un jendar
Mândra-i până la șerpar.

Am avut un bădiț drag
L'a jurat neamțul sub steag,
Plângeți ochi și lăcrămați
Că voi sunteți vinovați;
Ce vedeți nu mai uitați,
Ce iubiți nu mai lăsați.

La umbră la stejărel
Este-un bădiț străin
Cu măndruța lângă el...
Ea-i tot dă mere din sân,
Na bade că ești străin.

Nu știu doamne ce-i cu mine,
Că mă usc ca frunza'n vie...
Și inima nu mă doare,
Făr mă usc de pe picioare.
— Maică măicuța mea
M'ai dat pe dealul cu spini,
Să trăesc tot în străini.

Culese de Petru O. Orlăceanu, inv.

H A Z

Mama: Are tinărul Strâmbeanu de gând să te ia de nevastă.

Fata: Da, și ieri mi-a spus că îmi șade mai bine pălăria cea cu douăzeci de coroane, decât cea cu cincizeci.

Știrile Săptămîinii.

Sibiu, 20 Octomvrie n.

Alteța Sa Regală principele Carol de 17 ani. Nădejdea țării românești și a tuturor românilor, Alteța Sa Regală tinărul principe Carol, fiul prințului moștenitor Ferdinand al României, a împlinit vârsta de 17 ani în ziua de Duminecă în 3/16 Oct. Primul ministru român dl Ion I. Brătianu, a prezintat în numele guvernului român felicitări înalților părinți ai prințului, apoi Regelui Carol și Reginei Elisaveta. Urăm prințului român, care e botezat în aceiași lege ca și noi și vorbește românește, viață îndeungată și domnie glorioasă ca să-și vadă toate dorințele și visurile sale și ale poporului său cu ochii!

O excursiune școlară. Școlarii dela școala de învățatori din „Seminarul Andreian“ în Sibiu au făcut în ziua de 8 Oct. st. n. o frumoasă excursiune condusă de d-nii profesori Dr. V. Stan și Victor Păcală. Au mers cu trenul la Cisnădie și de aici pe jos la Sadu. Intrarea în acest sat românesc s'a făcut în cântece vioaie, cântate de corul elevilor. Iei au fost să vadă școala, biserica, două pue și în urmă fabrica electrică. Pe un loc ridicat și-au mâncat merindea. Aici profesorii le-au dat multe lămuriri folositoare despre văile, munții și peșterile și stâncile dinprejur. În Tâlmaci au vizitat joagărele mari ale unui italian și s'au urcat pe un munte. „Deși Tâlmaciul e o comună săsască, — spune cu multă logică corespondentul nostru, — totuși a trebuit să așteptăm la venirea trenului dinspre Făgăraș“. Dar în cele din urmă trenul a venit și școlarii noștri s'au întors seara acasă la Sibiu.

Ce pățește cel ce și părăsește neamul și legea! Cel ce-și lapadă legea și neamul e un nenorocit. Părinții și rudele îl hulesc și ajunge de ocară lumii. Așa a pățit o româncă, anume Virginia Ștefanescu din orașul Călărași în România. Păcatele a împins-o de s'a măritat după un fotograf jidan, anume Rose, dar nu s'a cununat decât civil (la primărie) nu și în biserică și a rămas creștină. Lucrul s'a potrivit întâi, dar când ea dădu naștere la doi copii, o fată și un băiat, săraca româncă fu silită să treacă la legea jidovească. Hahamul (preotul jidovesc) o sili să se lepede de legea creștină, căci altfel nu voia să taie pe băiat împrejur, adică să-l boteze jidovește, cum dorea tata băiatului! Copilul iera să rămâie nebotezat în nici o lege și atunci biata mamă fu silită să treacă la legea jidovească pentru ea copilul să nu rămâie neom. Ea primi numele de *Sură* și copilul numele de *Elias*. Dar acuma toți românii din oraș se sculară în potruva iei și o huliră. Rudele și părinții nu mai vor să știe de ea și orașul întreg e în ferbere. Așa pățește cine-și lapadă legea și neamul!

Logodnă. Dșoara Foca I. Hanciu (Rîmnicul-Vilcii) și dl Octavian Neagoș (Sibiu) căsătoriți.

Conferințele învățătorești greco-orientale sunt convocate p ntru întreaga archidieceză pe zilele de 8 și 9 Oct. st. v. La conferințe trebuie să aziste și preoții ca directori școlari.

Nou profesor. Consistorul archidiecezan a numit pe dl Aurel Bratu profesor definitiv la seminarul „Andreian“, secția pedagogică.

Jubileul de 25 de ani al pompierilor din comitatul Sibiu. Am vestit, că societatea pompierilor din comitatul Sibiului a hotărât să-și serbeze al 25-lea an dela înființarea sa. Primim acum această invitație la *adunarea generală ordinară*, precum și la *aniversarea de 25 de ani* a reuniunilor pompierilor din comitatul Sibiu, ce se va ținea Duminecă 30 Octomvrie 1910 în Sibiu. Programul: I. La oarele 7^{1/2} a. m. se vor aduna la primăria orașului membrii reuniunilor pompierilor din comitat; pornirea la exercițiul pompierilor voluntari din Sibiu ce va avea loc pe Hermannsplatz.

II La oarele 8^{1/2} a. m.: Exercițiul pompierilor voluntari din Sibiu pe Hermannsplatz.

III. La oarele 9 a. m.: Adunare generală ordinară în sala de ședință a comitatului (strada Șaguna 10.)

Ordinea zilei: 1. Verificarea reprezentanților pompierilor; 2. Verificarea protocolului din adunarea generală ultimă; 3. Raport despre vizitațiunea pompierilor din comitatul Sibiu, ce s'a făcut în anul 1910; 4. Propuneri în cauza reuniunilor pentru anul 1911; 5. Eventuale propuneri ale membrilor. IV. Raport festiv din incidentul aniversării de 25 de ani a reuniunilor pompierilor din comitatul Sibiu.

V. Cu prilejul jubileului se vor distribui din partea Ilustrității Sale a domnului comite suprem și comite a Sașilor Friedrich Walbaum decorațiuni, destinate din partea municipiului comitatens pentru serviciu neîntrerupt de 25 de ani.

VI. La casu 1 p. m.: Prânz comun în „Gesellschaftshaus“. Sibiu în Octomvrie 1910. *Gustav Theis*, președintele reuniunilor pompierilor din comitatul Sibiu,

Nenorocirea duor generali români. Doi generali români au pățit săptămâna trecută grele nenorociri. Cel dintâiu, dl general Averescu, fostul ministru de război, a căzut de pe cal pe când era să treacă peste o punte îngustă, alcătuită din două birne, una mai ridicată ca alta. Generalul Averescu și-a rupt o coastă și s'a rănit la un șold. Generalul se află mai bine. A doua nenorocire și mai grozavă s'a întâmplat generalului Crăiniceanu, care e și acuma ministru de război al României. Dl ministru cu doamna, domnișoara și fiul său venea cu automobilul dela Ploiești la București. Fiul d-lui general a rugat pe șofer (mașinistul automobilului) să-l lase să conducă iel automobilul. Întâlnindu-se însă cu un car cu boi, iel a vrut să ferească și a răsturnat automobilul în șanț. Toți călătorii au fost aruncați cu mare putere din automobil. Generalul Crăiniceanu și-a rupt trei coaste și a primit lovituri grele la cap. Generalul se află mai bine. Doamna Crăiniceanu și-a rupt două coaste și are răniri în lăuntru, iar domnișoara și-a frânt brațul stâng. Se crede că va trebui să i-se taie brațul, spre a nu se cangrena (aprinde și otrăvi). Șoferul, neamțul Paul Stache, și-a zdrobit piciorul stâng supt glezne. Numai tinărul Crăiniceanu, care a fost pricina nenorocirii a scăpat cu lovituri mai puțin primejdioase.

Noua școală din Cristian (com. Sibiului) e aproape isprăvită și va fi în curând sfințită prin protopopul tractului. Corul clericilor din cursul III. al seminarului „Andreian“ va da un concert cu acest prilej. Dorim harnicilor români din Cristian să aibă multe foloase din noul lor așezământ de cultură românească.

Potopurile în Caraș-Severin, după raportul vice-comitelui au nimicit 186 vieți omenești, au perit 94 boi, 41 cai, 31 vaci, 519 porci, 1648 oi, 15.532 galițe (hoare) și 187 stupi. Valoarea vitelor înecate face 187,763 coroane, iar paguba în clădirile stricate e de 541,540 coroane. În sâmbătă și în grădinile de pomi paguba e peste 1.700,000 coroane, în pământuri de arat e de 694 mii, în unelte de economie și articole de alimentare (hrană) s'au pierdut aproape 300 mii coroane. Drumurile de comitat și sate pot fi reparate cu aproape 3,600,000 coroane.

O serbare de popor în Galații Bistriții s'a ținut în ziua de 2 Septembrie cu prilejul praznicului ce se ține întru aducerea aminte a zilei în care s'a sfințit biserica. La petrecere a azistat și părintele protopop Grigorie Pletosu, care a dăruit suma de 25 de cor. pentru fondul luminător. Din acest fond școlarii săraci se ajută cu cărți și altele și din el se îmbogățește biblioteca comunală.

Moartea unui învățat român. În București a murit doctorul *Dimitrie Grecescu*, membru al Academiei Române (cea mai înaltă tovarășie învățată din România). Doctorul Grecescu a publicat multe cărți învățate despre plantele din România. În războiul din 1877—78 iel a luat parte ca directorul spitalelor de războiu.

O revistă bună făgăduiește a fi *Vremea Nouă*, al cărei cel dintâi număr ne-a sosit la redacție. Revista apare în Râmnicul-Vilcii (România) și e condusă de o ceată de învățatori și preoți harnici și cu gând bun de înaintare pentru săteanul român. Această unire între învățatori și preoți ieste o cheazăie a izbânzii. Ni-se pare că un duh nou și bun ne vine prin această revistă și pentru aceia îi derim viață lungă.

Holera între Români. Se pare că stăpânirea și zierele iei caută să ascundă rușinea țării, holera. Se crezuse întâi că boala scade, dar vedem că se ivesc mereu cazuri nouă. Ce-i mai îngrijitor e că boala a intrat și în ținuturi românești, în Bănat. S'au întâmplat cazuri de boală la Reșița și la Vrăcevgai.

În Reșița s'au îmbolnăvit țărănul Pavel Sîrbu și fetele sale maștere Ana și Versavia Borza. Ana a murit în 9 Octomvrie. În 12 Octomvrie a murit și Pavel Sîrbu pe când Versavia e mai bine. Primejdia nu a trecut deci, ci înaintează și între Români.

Concurs cu premiu. Cu scop de a fi cât mai folositori obștei noastre de pretutindenea, care se îndeletnicește tot mai mult cu cultura pomilor publicăm prin aceasta concurs pentru cea mai bună carte de pomărit, în care să se dea îndrumările de lipsă în toate trebile pomăritului. Cartea să se scrie în stil popular spre a putea fi înțeleasă de ori care econom doritor a cultiva pomii. Lucrarea cea mai bună va fi premiată cu 100 cor. și se va tipări pe spesele Reuniunii. Manuscriptele să se înainteze subscrierului comitet până la 1 Ianuarie 1911 n. Sibiu, 13 Octomvrie n. 1910. Comitetul central al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiu”. *Pant. Lucașu*, prezid. *Vic. Tordășianu*, secretar.

O mie de oameni pieriți în flacări. În Statele Unite din America, ținutul Minesota, mari întinderi de păduri au căzut pradă flăcărilor. Treisprezece sate, așezate în acele părți au fost nimicite. Se spune, că vre-o mie de oameni ar fi perit în flacări.

O nouă nenorocire în București. O nouă nenorocire s'a întâmplat în București Sâmbăta trecută la clădirea noului palat al ministerului de lucrări publice. O schelă pe care se aflau trei lucrători s'a prăbușit dela o înălțime de 12 metri. Meșterul Vasile Moldoveanu a căzut pe o grămadă de cărămizi, scânduri și grinzi și și-a rupt șira spinării, murind puțin mai târziu. Alți doi lucrători Alecsandru Gonda și Costică Nicolau au fost răniți.

Nenorocire dintr'o ceartă. Din Deva se vestește că în comuna Dăniel doi frați Ion și Petru Ivan s'au luat la ceartă la fiertul vinarsului și din nebagare de seamă au căzut în groapa cu chisăliță elocotită, cărei abea îi dăseră drumul din căldare. Din cauza arsurilor suferite Ion a murit pe loc, iar Petru s'a fript foarte primejdios, încât acum trage de moarte.

Regina mamă a Olandei în Sinaia. Mama reginei Wilhelmina a Olandei, regina Emma, a sosit zilele trecute la Sinaia, unde se află familia regală română. Majestatea Sa Regina Elisaveta a României a întâmpinat-o la gara din Brașov și a adus-o de acolo cu automobilul până la Sinaia. Regina Emma va petrece 12 zile în România.

Școalele din New-York. New-Yorkul e unul din orașele cele mai bogate și înfloritoare. Pentru ce? Pentru că are școale multe și poporul se poate lumina și înainta. New-Yorkul are cu totul 700,000 de copii cari umblă la școale. Acești copii au 28,000 de învățatori și învățătoare cari țin școală în 590 de clădiri, tot palate mari cu un mare număr de încăperi. Orașul cheltuiește fiecare an câte 60 de milioane coroane pentru școale.

Numai la noi tot mai sunt oameni cari cred că nu trebuie să jertfim pentru școale.

In urma alegerilor

ce s'au făcut acum, cum și cu considerare la stările politice destul de grele, prin care trece țara noastră, e de lipsă ca

fiecare Român vrednic

și cu tragere de inimă pentru națiunea lui să-și tragă bine sama ce face. Pentru ca să fie bine informat asupra stărilor noastre fiecare din Românașii noștri să

aboneze „Foia Poporului”

care este cea mai veche foaie populară și anume întocmită pentru trebuințele poporului nostru de pretutindenea.

Prețul Abonamentului:

Pe un an Cor. 4-40
Pe o jumătate de an „ 2-20
De acum până la finea anului „ 1.—
Pentru țări străine pe an „ 11.—

Numeri de probă

trimitem la cerere ori cui și rugăm pe abonații noștri de peste tot locul ca să lătească foia între cunoscuți sau să ne trimită adresele celor ce ar dori să aboneze foia. Înmulțindu-se abonații vom putea face și foia tot mai bună și mai bogată.

Câte republici sunt pe lume. Prin revoluția din Portugalia numărul republicelor s'a sporit cu una. Avem acum în Europa cinci republice, anume Portugalia, Franța, Elveția, și micile state Andora și San-Marino. Acestea două sunt foarte vechi, de vre-o 1500 de ani. În Africa e o singură republică numită Liberia, locuită numai de harapi. Președintele republicei e de asemenea harap. Cele mai multe republici sunt în America, unde sunt cu totul 17. Cea mai mare sunt Statele-Unite cu aproape 100 milioane locuitori, cea mai mică e Costa-Rica cu 320.000 de locuitori. Sunt deci cu totul 23 de republici în lumea întreagă.

Mare grevă la drumurile de fier în Franța. Toți funcționarii dela căile ferate din Franța s'au pus în grevă, adică nu mai vor să lucreze, cerând mărirea lefurilor. Mașiniștii nu mai mână mașinile sau locomotivele, fochiștii nu pun foc și cantonierii nu mai păzesc linia. Toate trenurile s'au oprit. Capitala Paris, nu are legătură cu țara și cu străinătatea și cine vrea să facă un drum, trebuie să facă o cătorie, trebuie să meargă cu automobilul sau cu căruța, ca pe vremea veche când nu ierau trenuri. S'au pus în grevă și muncitorii dela electricitate, încât orașul nu are lumină. Ministrul de război a poruncit să se facă concentrare (manevre) și așa silește pe greviști să lucreze în uniforme.

Un moș de 70 de ani își jertfește viața pentru o fată tină. O minunată jertfire de sine se povestește în România. Un om bătrân de 70 de ani vrând să apere o fetiță a fost ucis de un taur. Lucrul s'a întâmplat astfel:

Locuitorul Vlad Mirea din com. Berceii-Dobreni, om în vârstă de 70 ani, se afla la pășune cu doi boi. Pe când păzea vitele a auzit țipetele unei copile, care fugea peste câmp, urmărită de un taur furios. El a recunoscut în aceia copilă pe o fetiță anume Pavelina Păun din Berceii și atunci a sărit ca s'o scape, voină să oprească furiosul animal. Taurul s'a repezit asupra bietului bătrân, pe care l'a străpuns cu coarnele, lăsându-l mort pe câmp. Copila a scăpat cu fuga și ducându-se acasă a povestit groaznică nenorocire. Cadavrul groaznic schingiuit al bătrânului, a fost adus în comună și înmormântat.

Știri mărunte.

În Berlin a izbucnit un mare foc la care au murit trei persoane și au fost mai mulți răniți.

— În orașul *Petersburg* ploșnițele dintr'un azil de noapte (loc de dormit pentru sărăcime) înmulțindu-se, un doctor a fost însărcinat cu stîrpirea lor. Intr'o singură noapte doctorul a „vindecat” azilul de — 50 de punți (25 kgr.) de ploșnițe.

— În orașul *Perugia* (Italia) mulțimea din pricina scumpetei de hrană a năvălit asupra precupeților din târg, a răsturnat coșurile cu păsări pe capetele lor și a silit pe vînzătoarele de ouă să șadă în coșurile pline cu ouă, apoi i-a luat pe toți la goană.

— Două orașele, Cosilda și Sante Clara de pe inzulă *Cuba* (America) au fost nimicite în chip îngrozitor de un uragan cumplit.

— Spre a nu fi adusă holera din Rusia, România cheltuiește zilnic cu paza granițelor prin armată, câte 5000 de lei, deci pe lună 150,000 de lei. Până acum s'a cheltuit peste o jumătate de milion.

Teatru german în Sibiu.

Direcțiunea teatrului german *Leo Bauer* aduce la cunoștința onoratului public, că Sâmbătă în 22 Octomvrie st. n. se deschide noul sezon de iarnă.

Intre numeroșii artiști și artiste, angajați pentru acest sezon, sunt: Dr. phil. Franz Ferdinand, conducătorul pieselor dramatice; Oscar Beraun, conducătorul pieselor comice; Franz Redl și Leo Strassberg, conducătorii pieselor cu cântări; Ernst Nussbaum, primul conducător al capelei, cum și un număr foarte mare de artiști și artiste. Intre aceștia vedem pe domnii: Baumann, Blass, Herold, Lionel, Leiter, Moga, Nelson, Sturm, Trautmann etc., apoi damele: Bielitz, Bellau-Fulda, Burghardt, Gerting, Hugarth, Huber, Marle, Sable etc. etc.

În repertoriul sezonului de iarnă sunt luate toate piesele nouă, cari au fost jucate cu succes la alte teatre mari germane, precum și piese mai vechi de valoare.

Astfel fiind, teatrul german sibiuan promite a fi foarte variat și interesant, despre ceea-ce vor profita desigur locuitorii orașului nostru.

Prenotările locuitorilor vechi se pot face până Sâmbătă în 22 Oct. n. Cine nu se va înștiința până atunci, va fi considerat, că nu mai reflectează asupra locului respectiv.

Unde se pot procura cele mai elegante reversuri și ornate bisericesti? La „Croitoria Universală“ I. Petrașcu, Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 30. Telefon Nr. 172. — Serviciu prompt și conștientos. Prețuri moderate.

ECONOMIE

O licitație mare de furnitură de lapte în Sibiu. Direcțiunea casei de sănătate (de nebuni) din Sibiu scoate în licitație furnitura (liferarea) laptelui său pe un an. Direcțiunea are trebuință pe fie care an de 80.000 litri de lapte. Ofertele trebuie înaintate în scris până în ziua de 24 Oct. st. n. la direcțiune. Condițiile se pot afla tot dela direcțiune. Dacă mai mulți lăptari români și-ar da mâna, închipuind o tovărășie ar putea să ia iei această mare furnitură.

Febra aftoasă (boala de vite) scade în comitatul Brașovului. Boala de unghii și de gură la vite a scăzut foarte mult în Brașov și în comitatul Brașovului, încât Brașovul și mai multe comune au fost declarate libere de boală.

Tîrgul de vite, ce era să se țină în 27 și 28 Octomvrie st. n. la Deva, s'a oprit din cauza boalei de gură și unghii, ce s'a sălțit în acele părți.

Prețul bucatelor

În Sibiu la 18 Octomvrie st. n.:

Grâu	Cor. 14,20 până 15,40	de hectolitru
Săcoră	—, —	—, —
Ovăș	5,60	6,80
Cucuruz	8, —	11,60
Cartofi	2,40	3,20
Fasole	14, —	15, —
Făină Nr. 3	31, —	31,80 la 100 chilo
„ „ 4	30, —	30,80
„ „ 5	29, —	29,80
Slănină	180, —	200, —
Unsoare de porc	192, —	196, —
Său brut	58, —	60, —
Său de lumini	76, —	80, —
Său de lumini topit	92, —	92, —
Săpun	62, —	64, —
Fân	—, —	—, —

Lemne de foc neplutite „	7,50	7,75	la met. cub.
„ „ plutite „	6,25	6,70	„ „ „
Spirt rafinat	1,82	1,85	la litru
Spirt ordinar	1,80	1,83	„ „
Carne de vită pentru supă Cor.	1,20 până	1,60	la chilo
„ „ „ friptură „	1,40	2,20	„ „
„ „ vițel	1, —	1,60	„ „
„ „ porc	1,40	1,80	„ „
Ouă, 10 bucăți	—,67	—,80	„ „
Un pătrar de miel	—, —	—, —	„ „

În Budapesta în 19 Octomvrie st. n.:

(Grâu și săcoră de cea nouă)

Grâu de Tisa 78 chilo Cor.	10,35 până	10,52	la 50 chilo
„ „ 79 „ „	10,42	10,62	„ „
„ „ 80 „ „	10,47	10,72	„ „
Săcoră	7,57	7,75	„ „
Orz	6,90	7,40	„ „
Ovăș	8,10	8,45	„ „
Cucuruz	6,40	6,50	„ „

Unsoare de porc Cor. 176, — până 177, — la 100 chilo
Slănină 145, — „ 146, — „ „

Sămânță de lăptărie C. 124, — până 160, — la 100 chilo
„ trifoliu „ 112, — „ 124, — „ „

Porci îngrășați pentru untură C. 1,44 până 1,50 la chilo
„ „ carne „ 1,36 „ 1,40 „ „
Viței —, — „ —, — „ „

Pe o păreche de miei Cor. —, — până —, —
„ „ oi —, — „ —, — „ „

Prețul banilor în 19 Octomvrie n.

	cumpărat:	vândut:
Galbeni	Cor. 11,28	11,38
100 Lei, hârtie	94,90	95,30
100 Lei, argint	94, —	95, —
Lire turcești, aur	21,45	21,65
1 funt sterlingi englezești	23,38	24,08
100 marce, aur	117,30	117,75
100 „ hârtie	117,30	117,75
Napoleon	19,04	19,14
100 Ruble rusești, hârtie	253,50	255,25
100 „ „ argiat	238, —	240, —

Târgurile de țară.

(Ziua târgurilor e însemnată după câlindarul vechiu.)

- 10 Octomvrie: Berzava, Bichiș-Oiaba, Borșineu, Dalboșeț, Reghinul-săsesc.
11 Octomvrie: Bruiu, *Zorlenț-mare.
12 Octomvrie: Almașul-mare (com. Cluj) Hadad, Șinca-veche
13 Octomvrie: Buza, Gherla, Grădiștea, Ighiu, Poiana sarată, Săsciori.
14 Octomvrie: Oclandul Homorodului.
15 Octomvrie: Berceaș, Chezdi-Oșorheiu. Erdő-Szent-György, Iacăsor (com. Târnava mare), Mănăradea, Petrișiu (com. Bistrița-Năsăud), Torda-Szent-László.
16 Octomvrie: Mehadia, Rodna veche,
17 Octomvrie: Batania, Borgo-Prund, Canija turcească, Deva, Kékes, Vârșeț.
18 Octomvrie: Agribicioi, Bandul de Câmpie, Marpod, Nadeșul săsesc, Paloț.
19 Octomvrie: Drașu, Sângeorgiul săsesc.
20 Octomvrie: Ciozven, Cluj.
21 Octomvrie: Zeteleaca.
22 Octomvrie: Arad, Cămpenie, Făget, Radnoth, Sighișoara.
23 Octomvrie: Cojocna, Morisodorf, Teaca.
24 Octomvrie: Budapesta, Jombolia.
25 Octomvrie: Chendu-mic, Cubin, Drag, Sacul, Șomortin.
26 Octomvrie: Dobra, Năsăud, Teiuș,

În aceste zile se ține în comunele de mai sus târgul de mărfuri, pe când târgurile de vite, cai, oi, porci, etc. se țin, ca de obicei, cu câteva zile mai înainte.

Poșta Redacției.

D-lui. V. O. Beiuș C. N-o fost gândul nostru de a te jigni. Povestea ce ne-ai trimis arată darul D-tale de-a povesti și are o limbă mai bună decât s'ar aștepta. Dar, repetăm, e prea lungă pentru noi. Înțelegi și D-ta că nu putem cere cititorilor noștri atențiunea și răbdarea de a urmări o povestire prin 8—10 numere. Dacă ne-ai trimite lucruri spuse cu acelaș dar de a povesti cari să nu să întindă însă peste mai mult de unul sau două numere, am publica cu plăcere. Greșești crezând că publicăm numai lucrările condeielor cunoscute (cabădicul Ion). Dimpotrivă avem mare bucurie de câte ori putem da presei și literaturii noastre puteri și talente necunoscute încă.

Poșta Administrației.

I. Tat. în America. Asupra leacului de care întrebă d-ta s'a răspuns mai multora în poșta redacției din nr. 35. Leacul nu se folosește până acum decât în spitale. Poate că se va introduce în curând și în spitalele din America. Spune așa tinerilor, ce te-au întreat pe d-ta, ca să se informeze la vr' un spital mai mare de pe acolo.

Liferări, licități, arândări și altele.

(Datele este totdeauna după câlindarul nou.)

Arândarea pășunatului de oi din munții Hermineasa și Mușuleața. Primăria Breaza, terminul 23 Oct.

Arândarea pe 3 ani a locului de pășunat numit „Câmpul de sus“ de pe hotarul comunei Roșia-săsească, cum și locul numit „Dresch“. Prețul atrigării 400 cor. Primăria comunală, terminul 30 Oct.

În aceeași zi se arândează, tot pe 3 ani încă o altă parte de pășunat numită „Câmpul de sus“ al Roșiei-săs., cu prețul strigării de 3000 cor.

Zidirea școlii gr.-or. gin comuna Banfi-Dângau (tractul Clujului) Prețul strigării 1989 cor. Comitetul parochial, terminul 11/24 Octomvrie.

Zidirea școlii gr.-or. din Panic (tractul Clujului). Prețul strigării 2456 cor. Comitetul parochial, terminul 9/22 Oct.

Pregătirea a 140 metri cubici piatră cioplită, 180 măji metriche var nestins și 120 metri cubici piatră naturală, pentru comuna bisericască Măgura (tractul Branului). Licitația se ține în 11/24 Oct. în școala conf. gr. or. din Zărnești, unde se află protopopul tractual.

Arândarea cărcimei comunale din Iacăsor, lângă Agnita, pe 3 ani. Prețul strigării 2600 anual. Primăria comunală, terminul 22 Octomvrie.

Arândarea cărcimei din Roșia-săsească pe 3 ani. Prețul strigării 1000 cor. Primăria, terminul 30 Oct.

Arândarea pășunatului de iarnă în Nou și anume: „Hotarul mare“ cam 720 jugăre, „Hotarul mic“ 150 și „Hotarul bisericeii“ cam 680 jugăre. Primăria comunală, terminul 1 Noemvrie.

Alte publicații mai amănunțite se pot ceti încă în foaia noastră de azi la partea înseratelor.

Redactor resp.: Nicolae Bratu.

Editura și tiparul: „Tipografia Poporului“

Cercul Henry.

Cum se transportă atât de repede o întreprindere mare ca cercul Henry? se vor fi întrebând mulți. Iată cum:

Cercul Henry, la începutul sezonului, are deja gata în biroul său principal toate autorizațiile polițiilor din orașele unde își va face turneul. Rolul principal îl joacă bineînțeles agentul însărcinat cu conducerea afacerii. Acesta stabilește itinerarul turneului, și trebuie să cunoască bine situațiunea în care se află orașele pe cari cercul le va vizita.

Vre-o 14 zile după-ace agentul conducător, care e și șeful reclamei, împreună cu ajutorul său, a aranjat afacerea într'un oraș care-care, sosesc în zorii zilei marile trenuri separate, cari sunt întâmpinate de neamărați curioși, așa că poliția e nevoită a lăsa personalul său pentru paza ordinii.

Imediat se începe cu scoaterea cailor costisitori, a elefanților și a celorlalte animale, cari sunt duse în grajdurile construite cu o zi mai înainte pe locul cercului.

Sub conducerea unui secretar se descarcă apoi diferitele vagoane de transport, precum: vagonul care conține catargul, vagonul cu menajul, vagoanele cu piloții, garderoba, tribuna, șelele, casele, croitoria, salonul, mașinele electrice, cuferulele, reclamele ș. a.

În acest timp sosește maestrul cortului cu vre-o 60 lucrători. Imediat ce sosește primul vagon conținând catargul, lucrătorii se pun pe lucru cu o iuteală nemai pomenită. Sute de mâni descarcă vagoanele, fiecare are lucrul și postul său. Catargele colosale sunt ridicate și bine încheiate cu șuruburi, piloții de fier sunt bătuți adânc în pământ, frânghiile se leagă cu putere de catarg și în câteva minute această lucrare e gata.

Dar și ceilalți lucrători nu stau fără ocupație; ei transportă în căruțe mici acoperișul de mușama impermeabilă, numită Chapiteau, pe care o întind, o montează și în scurt timp acoperișul e gata. Acum se procedează la instalarea corturilor pentru cassele de bilete, pentru garderobe, amfiteatru, alții lucrează la decorațiunea din lăuntru, a lojelor, staluzilor, manejului etc. Secretarul cercului montează împreună cu oamenii săi instalația luminei electrice, atât pentru cerc, cât și pentru toate corturile și vagoanele din fața cercului. Număroasele vagoane se aranjează apoi după ordinea indicată de către secretarul cercului. În câte-va oare se ridică pe locul, care cu puțin mai înainte era aproape pustiu, un pompos cerc monstru, fala Europei, cel mai mare și mai renumit Cerc Henry.

Cercul Henry sosește la Sibiu cu două trenuri speciale. Cel dintii sosește Vineri 20 l. c. după prânz la 2 oare 52 minute iar altul seara la ceasurile 7 seara.

Se poate căpăta în tot locul

Kalodont

26 25-42 a lui Sarg

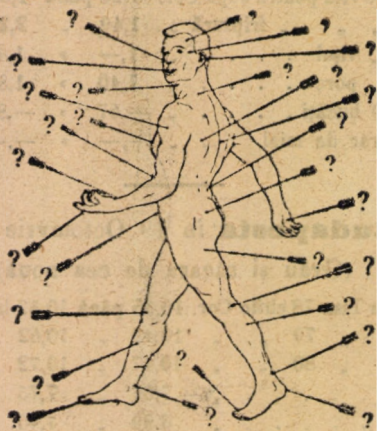
cremă de dinți neîncunjurat de lipsă păstrează dinții curați, albi și sănătoși.

Uu învățăcel

se primește la

„Tipografia Poporului“
Sibiu.

Te doare ceva?

I. Renumitul „Fluידul Elza“ al lui Feller e, după experiențele noastre liniștitor de dureri, vindecător, încetează durerile; repede și sigar vindecă reură (spurc), slăbire de nervi, junghiuri în coaste, influența, dureri de cap, de dinți, de spate, amorteală, durere de ochi, migrenă și multe nepomenite aci Fluידul Elza al lui Feller e folosit cu efect fără pe eche la răgușală, catar, dureri de piept și git și morberi din curent ori răceală. Adevărat e numai dacă pe sticlă este numele „Feller“. 12 sticle mici sau 6 mari, ori 2 sticle speciale, K 5, franco.

II. Vestim apoi, că lumea folosește cu efect distins și sigur Pitulele-Rebarbara de mână al lui Feller, contra durerilor de stomac, zgirciuri, lipsă de poftă, arsuri de fiere, greață, ameteală, răgușeli, haemoroide și alte conturbări de mîstare. 6 cutii franco cu 4 coroane. — Să ne ferim însă de imitațiuni și să adresăm acurat așa: 277 1-22

Eugen V. Feller, apotecar
Stubica, Centrala 122 (comit. Zagrab).

Nr. 1058/910

289 1-2

Publicațiune.

Comuna *Veștem* esarîndează dreptul său de pășunat cu oi din muntele „Voineagu“, partea din teritoriul României, prin licitațiune publică, ce să va ținea în cancelaria comunală la 8 Noemvrie 1910 st. n. la 3 ore p. m. Prețul strigării 50 cor. Vadiu 10%.

Condițiunile de licitațiune să pot afla în cancelaria comunală.

Veștem, 17 Octomvrie 1910,

Primăria.

Nr. 1610/910

291 1-1

Publicațiune de licitație.

Comuna *Săsciori* esarîndează pre un period de 3 ani localul propriu de cărciumă la 27 Octomvrie a. c. 2 ore după amiază. Prețul strigării 1300 cor. vadiul 10%. Condițiunile să pot vedea ori când în cancelaria cercuală notarială din loc.

Săsciori, 17 Octomvrie 1910.

Primăria comunală.

Costume pentru dame

după cel mai nou facon englez și francez, să eșecută dela cele mai simple până la cele mai fine, la dșoara

Elisa Schwarz

Sibiu, Schiffbäumel Nr. 2.

Tot acolo să primesc și 282 1-3

fete la învățătură

ce capătă totodată și mâncare și cvartir.

AVIZ.

Comuna *Săcel* din cercul Săliștei, comitatul Sibiu, dispune de un teritor de pășunat de peste 1500 jugăre. Doritorii de a pășuna acest teritor cu oile pe toamna, iarna și primăvara anului 1910-1911, să se adreseze economului comunal *Ilie Popa* (Tănăsoiu). 217 2-2

Nr. 48-1910

parochial

285 1-2

Concurs.

Intreprinzătorii doritori de a eșecuta lucrările necesare la edificarea bisericii gr.-cat. din Bradu (Fenyőfalva) comitatul Sibiuului, prin aceasta să recearca să-și înainteze ofertele în scris, însoțite de cautiunea de 1156 cor. 60 fil, adecă: o mie o sută cincizeci și șase coroane și 60 fileri la subscrisul oficiu parochial gr.-cat. până la 13 Noemvrie st. n. a. c. la 2 ore d. a., când se va ținea licitațiunea minuendă.

Ofertele intrate mai târziu nu se vor lua în considerare.

Operatele despre acestea lucrări și anume: formulariul de contract, condițiile de edificare, planul și preliminarul de spese aprobate din partea Prea veneratului Conzistoriu Archiepiscopesc cu datul 9 Iulie 1910, Nr. 4793, se pot studia zilnic, la oficiul parochial gr.-cat. din Bradu, între orele 8-12 a. m. și 2-4 ore p. m.

Bradu (Fenyőfalva), în 15 Octomvrie 1910.

Demetriu Clain
paroch gr.-cat.

Ioan C. Urs.
curator I.

Publicațiune.

Comuna *Orlat* exarîndează pe anii 1911, 1912 și 1913 prin licitațiune publică ce să va ținea în 23 Octomvrie a. c. la 10 oare a. m. în cancelaria comunală:

1. ospătăria comunală, cu prețul strigării 1200 cor., vadiu 10%.
2. măcelăria comunală cu prețul strigării 200 cor., vadiu 10%.
3. dreptul de a exploata pe teritoriul comunal nășip, pietrișiu și piatră cu prețul strigării 120 cor., vadiu 10% și
4. dreptul de a încassa taxele de lem-nărit.

Înainte de începerea licitațiunei verbale să admit și oferte în scris.

Condițiunile speciale să pot privi la primăria comunală.

265 2-2 **Primăria comunală.**

283 1-3 De vânzare

se află o casă cu licență de cărcimă, sare, tutun, cum și prăvălie cu mărfuri. Edificiul constă din 4 odăi, 2 pivniți și altele. Doritorii să se adreseze la *Nicolae Georgiță*, în *Ohaba de sub peatră* (Kő-Ohaba), posta *Fehérviz*, gara *Bajesd*, pe linia Piski-Petrosény.

Atențiune!

Săpunul »Schicht« e veritabil numai dacă poartă numele

Schicht

cu marca cerbul.

281 1-5

Nr. 1289/1910

286 1—1

Publicațiune.

Comuna Sadu dă în arindă pe calea licitațiunii publice, în 30 Octomvrie 1910 la 2 ore p. m., edificiul hotelului comunal împreună cu licența de beuturi pe termen de 5 ani, adică până la 31 Decemvrie 1915.

Prețul de strigare este de 1200 coroane. Vadiul 10%. Condițiunile de licitare se pot vedea la Primăria comunală din Sadu.

Primăria comunală.

Nr. 1748—1910.

287 1—2

Publicațiune.

Comuna Avrig exarindează pe calea licitațiunii publice pe anii 1911, 1912 și 1913 cărciuma comunală. Licitațiunea să va ține în 5 Noemvrie 1910 la 4 oare p. m.

Prețul strigării 1884 cor., vadiu 10%. Condițiunile mai de aproape să pot vedea la primăria comunală.

Avrig, în 16 Octomvrie 1910.

Primăria comunală.

Răduțiu
notar.Sperlea
primar.

Nr. 1086/910

278 1—3

Licitațiune.

Să publică, că comuna Strugari lângă Szászsebes dă prin licitațiune publică moara de făină în 30 Octomvrie st. n. a. c. la 9 ore a. m.

Prețul strigării 1200 cor. 15 fil. Vadiul 10%. Oferte în scris să pot face până la începerea licitațiunii. Numai astfel de oferte să primesc în cari pe lângă suma hotărâtă e și declarația, că oferentul cunoaște condițiunile de licitare, precum și vadiul necesar. Condițiunile mai de aproape să pot vedea ori când în oarele oficioase în cancelaria notarială din loc.

Strugari, la 4 Octomvrie 1910

Primăria comunală

Daniil Petrașcu
notar.George Vlad
primar.

Nr. 1085/910

279 1—3

Licitațiune.

În urma plusofertului dat să publică, că comuna Strugari (Szászsebes) dă din nou în arindă prin licitațiune publică casa pentru crismă comunală în 30 Octomvrie st. n. a. c. la 10 oare înainte de amiază.

Prețul strigării 1129 cor. 25 fil. Vadiu 10%. Oferte în scris să pot înainta până la începerea licitațiunii. Numai astfel de oferte să primesc, în cari pe lângă suma hotărâtă e și declarația, că oferentul cunoaște condițiunile de licitare, precum și vadiul necesar. Condițiunile mai de aproape să pot vedea ori când în oarele oficioase în cancelaria notarială din loc.

Strugari, la 4 Octomvrie 1910.

Primăria comunală.

Daniil Petrașcu
notar.George Vlad
primar.**Anunț.**

Cu 1 Noemvrie ori 1 Ianuarie se caută pentru o familie română de două persoane

o femeie de încredere

ori **servitoare**, care să știe fierbe și călca. Aproape de Sibiu. Simbrie lunară 20 cor. și spese de drum. Se va preferi o persoană mai bătrână, cu recomandare dela vreun domn preot, ori învățător.

Serisorile sunt a se adresa la administrația „Foi Poporului”, de unde se vor trimite familiei respective sau se vor da informațiile dorite.

270 1—3

Cercul are o temperatură potrivită și aparat în contra tuturor intemperțiilor!

Numai 6 zile în Sibiu!

CIRCUL HENRY

în Sibiu, Piața Lemnelor.

Sâmbătă, 22 Octomvrie st. n.
la oara 8 seara

GALA PREMIERE

cu program senzațional și mondial pentru Sibiu.

ATRAȚIUNI ALESE!

între cari Doamna și Domnul Director **Henry** excelează în

Dresură originală de cai

a căror măiestrie specifică este apreciată de toată presa indigenă și streină ca hors concours.

Senzație generală!

Trupa Bendecti Riga
numită „oamenii zburători”.

Nou pentru Sibiu.

M-elle Hortense Henry
Star al școlii înalte.

Trupa Mohammed ben Mohammed.

10. Riff Kabili originali. 10

cu miraculoasele producțiuni de forță.

La Charmante M-elle

FLORENCE

cu miraculoasa haită de câni dresați din Siberia. Ultimul cuvânt al dresurii moderne

Nou pentru Sibiu.

Lupta cu taurii în Madrid
scene parodistice a
FRĂȚILOR CAVALLINI

Surorile LOBE artiste în călărie par excellence.

The Regellos

Conuș fus triplu

Domnul Milanovici

Regele în arta călăriei

Nou! Trupa Mavelly Nou!

cea mai bună trupă de acrobați a timpului de față.

M-elle Melanie

Voltage à la Rechar.

10 Clowni și Auguști

și alte multe.

Nou pentru Sibiu! Creațiune originală a directorului Henry

Dschungeln din India

act combinat de dresura Elefanților, Maimuțelor și Căinilor.

Prețul locurilor: Loc în Lojă 5 cor., Cerele 4 cor., Locul I 2 cor. 50 fil., Locul II 1 cor. 50 fil., Locul III 1 cor., Galeria 70 fil.

Miercuri 26 Octomvrie 4 oare p. m. Reprezentații pentru școlari și familii cu prețul jumătate, pentru băieți și copii cu prețurile următoare: Loje 2-50 cor., Cerele 2 cor., Loc I 1-25 cor., Loc II 80 bani, Loc III (de șezut) 50 bani, Galeria 40 b.

Duminecă 23 și Mercuri 26 Octomvrie

2 Reprezentațiuni

la 4 ore d. a. și seara la 8 ore, cu programă absolut de oraș mondial.

Vânzare de bilete pentru toate reprezentațiile dela 10 oare a. m. neîntrerupt la cassa circului și numai pentru reprezentațiile de seară în Librăria Jos. Drotleff, strada Cisnădiei Nr. 23.

Biletele sunt valabile numai pentru reprezentația pentru care au fost cumpărate. Biletele fără cupon n'au valoare. Fumatul și adus câni este oprit din partea poliției.

La toate reprezentațiile de după amiază, programa de seara neschimbată.

În zilele când nu se dau 2 reprezentații au loc probe interesante dela 10—1 oară p. m. Duminecă, 23 Octomvrie vizitarea grajdurilor dela 10—1 oară.

Se caută un companist

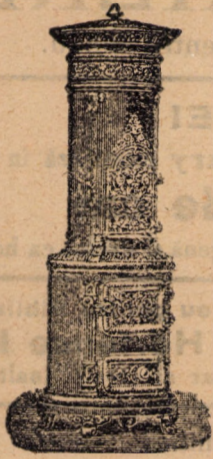
La o prăvălie cu mărfuri de tot felul, cum și hotel, cari dau anual o învârteală de vre-o 40,000 coroane. Dela respectivul se pretinde, ce se aibă un capital măcar de vre-o 4000 coroane sau se poată depune altă garanție.

Dacă se află vre-o persoană potrivită i-se predă și toată afacerea pe răspunderea lui proprie. Acest companist sau arăndaș se caută din cauza diferitelor ocupații, ce le are proprietarul de acum. 260 3-6

Scrisorile sunt a se adresa la Administrația „Foi Poporului” sub numele „Un companist”, de unde se vor trimite respectivului, sau se vor da informații personale.

Rămășițe de lemn moale.

Pachețele de lemne.

Cocs, cărbunii de peatră.

Mare depozit

in

Cuptoare de tuciu pentru încălzit
cu lemne și cărbuni.

Cuptoare Meidinger, cuptoare pentru dejun,
cuptoare cu foc durabil, de căhale,
și pentru petrolu, precum și cuptoare
cu căldură dublă (Radiator).

Aparate de fierț și încălzit pe masă

de culoare neagră, email
și îmbrăcate cu căhale
— în diferite prețuri. —

Cărămizil pentru cuptoare,
tave pentru copt și alte scule
ce trebuiesc la cuptor.

Hoarne pentru fum
negre și nichelate

la

86 2-52

Carol F. Jickeli

Sibiu—Alba-Julia.

500 Coroane

plătesc celui-ce ar mai
căpăta vre-odată durere

de dinți ori îi va mirosi gura după-ce va folosi apa
de dinți a lui Bartilla, o sticlă cu 80 fil. Ed. Bar-
tilla-Winkler Viena 19/1. Sommergasse 1. In Sibiu:
In farmaciile: în Piața mare 10; în Piața mică 27;
strada Cisnădiei 59; ulița Turnului (Saggasse); ulița
Ocnei 2; farmacia Teutsch; Meltzer, str. Gusteritei
și str. Cisnădiei. In Bistrița: farmacia lui Herbert.
Mareș: farmacia Lederhilger; Sighisoara:
farmacia lui Ligner.

Să se ceară pretutindenea apriat apa de dinți
a lui Bartilla. Denunțări de falsificare vor fi bine
plătite. La locurile unde nu să poate căpăta, trimiți
7 sticle cu 5 cor. 80 fil. franco. 25 16--

Vinuri de masă escelente,

litra cu 44 și 48 fileri la cumpărare
de cel puțin 50 litre ofere negostoria
de vinuri

JOSEF SCHULTZ

Sibiu, strada Urezului 20

„Cassa de păstrare în Mercurea“

societate pe acții

Primește depuneri spre fructificare cu 4 $\frac{1}{2}$ % interese fără anunț,
cu 5% pe lângă un anunț mai lung, iar peste 10,000 Cor. cu 5 $\frac{1}{2}$ %.

Interesele după depuneri se capitalizează de 2 ori pe an și anume
la 30 Iunie și 31 Decembrie st. n.

Darea de interese o plătește institutul.

Depuneri și ridicări se pot face și prin poștă.

Acoardă împrumuturi pe cambii, cambii cu acoperire hipotecară,
obligațiuni cu cavenți, pe hipotecă, — credite de cont-curent pe lângă
asigurare hipotecară sau hârtii de valoare (acții dela bănci și efecte publice).

Etalonul de interese variază între 6 $\frac{1}{2}$ —8% fără nici o proviziune.

Direcțiunea.

Mașinile de cusut

ale firmei

Seidel & Naumann

sunt cele mai bune și mai ieftine.

Singurul reprezentant pentru Sibiu și jur:

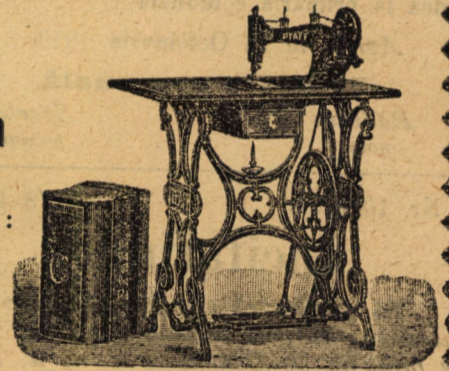
Carol F. Wultschner

Sibiu—Nagyszeben

strada Poplăcii (Quergasse) Nr. 43

Reparaturile se execută conștientios pe lângă prețurile cele mai ieftine.

Depozit de tot felul de articli și părți singuraticce
ce sunt de lipsă la mașinile de cusut.

Cel mai mare magazin de blănărie

274 2-6

ILIE STEFLEA

Piața-mare Nr. 18. SIBIU Piața-mare Nr. 18.

Apropiindu-se timpul de iarnă îmi iau voie a aduce la cunoștința
onoratului public, că în prăvălia mea se află de vânzare boauri, man-
șoane, căciuli pentru dame și domni, precum și bunzi de drum, saci de picioare
și căciuli românești în mare alegere. — Afară de acestea primesc și ese-
cut în atelierul meu tot felul de comande de bransa blănăriei. — Aici se
vând și se cumpără tot felul de piei, după cursul pieței din Lipsca.

In caz de noroc câștigul principal 1 milion Cor.

Nu întârzia

a participa la loteria a 27-a a loteriei de clase reg. ung.,
ce să începe acum cu clasa primă

Colectura principală

Iuliu Friede et Comp.

SIBIU

Strada Cisnădiei Nr. 1.

BRAȘOV

Strada Vămei Nr. 36.

recomandă pentru clasa primă, a cărei tragere va afla loc în 17 și

18 Noemvrie, lozuri originale de $\frac{1}{8}$ $\frac{1}{4}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{1}$

cu prețul oficios de 150 3— 6— 12— Cor.

Fiecare comandă să efectuește imediat, însă numai pe lângă trimiterea
înainte a banilor sau cu rambursă. 288 1-4

Mandate postale și planuri de câștig la dorință franco.

90,000, 80,000 Coroane

Câștiguri de 600,000, 400,000 Cor.

200,00, 100,000 Coroane